Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 461/2013**

av den 21 maj 2013

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 597/2009

(EUT L 137, 23.5.2013, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets genomförandeförordning (EU) nr 190/2014 av den 24 februari 2014	L 59	5	28.2.2014

▼B

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 461/2013

av den 21 maj 2013

om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 597/2009

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 18,

med beaktande av det förslag som Europeiska kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

(1) Genom förordning (EG) nr 2603/2000 ([2]) införde rådet slutgiltiga utjämningstullar på import av visst slags polyetentereftalat (nedan kallat *PET-plast*) med ursprung i bl.a. Indien. Genom förordning (EG) nr 1645/2005 ([3]) ändrade rådet nivån på de utjämningsåtgärder som gäller för import av PET-plast från Indien. Ändringarna var en följd av en påskyndad översyn enligt artikel 20 i grundförordningen. Efter en översyn vid giltighetstidens utgång införde rådet genom förordning (EG) nr 193/2007 ([4]) en slutgiltig utjämningstull för ytterligare fem år. Utjämningsåtgärderna ändrades därefter genom förordning (EG) nr 1286/2008 ([5]) och förordning (EU) nr 906/2011 ([6]), efter interimsöversyner. En senare interimsöversyn avslutades utan att de gällande åtgärderna ändrades genom genomförandeförordning (EU) nr 559/2012 ([7]). Genom beslut 2000/745/EG ([8]) godtog kommissionen åtaganden om ett minimiimportpris av tre exporterande tillverkare i Indien.

(2) Utjämningsåtgärderna består av en specifik tull. Tullsatsen är 0–106,5 euro/ton för individuellt namngivna indiska tillverkare och den övriga tullsatsen är 69,4 euro/ton för import från alla övriga tillverkare.

([1]) EUT L 188, 18.7.2009, s. 93.
([2]) EGT L 301, 30.11.2000, s. 1.
([3]) EUT L 266, 11.10.2005, s. 1.
([4]) EUT L 59, 27.2.2007, s. 34.
([5]) EUT L 340, 19.12.2008, s. 1.
([6]) EUT L 232, 9.9.2011, s. 19.
([7]) EUT L 168, 28.6.2012, s. 6.
([8]) EGT L 301, 30.11.2000, s. 88.

▼B

2. **Gällande antidumpningsåtgärder**

(3) Genom förordning (EG) nr 2604/2000 ([1]) införde rådet en slutgiltig antidumpningstull på import av PET-plast med ursprung i bl.a. Indien. Efter en översyn vid giltighetstidens utgång införde rådet genom förordning (EG) nr 192/2007 ([2]) en slutgiltig antidumpningstull för ytterligare fem år.

3. **Begäran om översyn**

(4) Efter offentliggörandet av ett tillkännagivande om att de nu gällande slutgiltiga utjämningsåtgärderna snart skulle upphöra att gälla ([3]), mottog kommissionen den 25 november 2011 en begäran om inledande av en översyn av dessa åtgärder enligt artikel 18 i grundförordningen (nedan kallad *översynen vid giltighetstidens utgång*). Begäran ingavs av *Committee of Polyethylene Terephthalate Manufacturers in Europe* (nedan kallad *sökanden*), som företrädare för unionens tillverkare som svarar för nästan 95 % av unionens produktion av PET-plast.

(5) Begäran motiverades med att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle leda till fortsatt eller återkommande subventionering och skada för unionsindustrin.

(6) Före inledandet av översynen vid giltighetstidens utgång underrättade kommissionen i enlighet med artiklarna 22.1 och 10.7 i grundförordningen Indiens myndigheter om att den hade mottagit en korrekt dokumenterad begäran om översyn och bjöd in Indiens myndigheter till samråd i syfte att klargöra situationen när det gäller innehållet i begäran om översyn och nå en ömsesidigt tillfredsställande lösning. Kommissionen mottog dock inget svar från de indiska myndigheterna på sin inbjudan till samråd.

4. **Inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång**

(7) Efter samråd med rådgivande kommittén fastställde kommissionen att det förelåg tillräcklig bevisning för att inleda en översyn vid giltighetstiden utgång och offentliggjorde den 24 februari 2012 i *Europeiska unionens officiella tidning* ett tillkännagivande om inledande av en översyn vid giltighetstidens utgång ([4]) enligt artikel 18 i grundförordningen (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*).

5. **Parallell undersökning**

(8) Den 24 februari 2012 inledde kommissionen också en översyn enligt artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av gällande antidumpningsåtgärder för import av PET-plast med ursprung i Indien, Indonesien, Malaysia, Taiwan och Thailand ([5]).

([1]) EGT L 301, 30.11.2000, s. 21.
([2]) EUT L 59, 27.2.2007, s. 1.
([3]) EUT C 116, 14.4.2011, s. 10.
([4]) EUT C 55, 24.2.2012, s. 14.
([5]) EUT C 55, 24.2.2012, s. 4.

▼B

6. **Undersökning**

6.1 *Översynsperiod och skadeundersökningsperiod*

(9) Undersökningen beträffande fortsatt eller återkommande subventionering omfattade perioden 1 januari 2011–31 december 2011 (nedan kallad *översynsperioden*). Undersökningen av de tendenser som är av betydelse för bedömningen av sannolikheten för fortsatt eller återkommande skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2008 fram till översynsperiodens slut (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

6.2 *Parter som berörs av undersökningen*

(10) Kommissionen underrättade officiellt sökanden, exporterande tillverkare i det berörda landet, importörer och de användare som den visste var berörda samt företrädarna för det berörda landet om att en undersökning vid giltighetstidens utgång hade inletts.

(11) Berörda parter gavs möjlighet att inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda. Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem, gavs tillfälle att bli hörda.

(12) Med anledning av det uppenbart stora antalet indiska exporterande tillverkare samt unionstillverkare och unionsimportörer ansågs det i enlighet med artikel 27 i grundförordningen lämpligt att undersöka om en stickprovsundersökning var nödvändig. För att kommissionen skulle kunna besluta om en stickprovsundersökning var nödvändig och i så fall göra ett urval ombads de exporterande tillverkarna och de icke-närstående importörerna att ge sig till känna inom 15 dagar efter det att översynen hade inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärts i tillkännagivandet om inledande.

(13) Sju exporterande tillverkare gav sig tillkänna och angav att de var villiga att samarbeta i översynsundersökningen. Med den utgångspunkten valdes tre exporterande tillverkare ut utifrån volymen för deras export till unionen. Inga invändningar gjordes mot detta urval vare sig av de utvalda tillverkarna själva, de ej utvalda tillverkarna eller de behöriga myndigheterna i Indien.

(14) De tre utvalda exporterande tillverkarna sändes i vederbörlig ordning frågeformulär att fylla i och svar mottogs från dem alla. Frågeformuläret från en utvald indisk tillverkare visade emellertid att företaget endast exporterade försumbara volymer av den berörda produkten under översynsperioden och det därför inte var relevant att beräkna subventionsmarginaler för det företaget. Kontrollbesök utfördes till sist hos de två återstående exporterande tillverkarna som tillsammans stod för 99 % av den totala importvolymen från Indien till unionen under översynsperioden.

▼B

(15) Efter meddelandet av fakta och överväganden (nedan kallat *meddelande av uppgifter*) ansökte en samarbetsvillig indisk tillverkare om att en subventionsmarginal skulle beräknas. Av ansökan framgick igen att exporten från denna tillverkare var försumbar och alltså inte hade någon inverkan på avgörandet av huruvida subventionering sannolikt skulle fortsätta eller återkomma inom denna översyn vid giltighetstidens utgång. Ansökan avslogs därför.

(16) I tillkännagivandet om inledande meddelade kommissionen att den preliminärt hade gjort ett urval av unionstillverkare. Detta urval bestod av fyra företag, av de tretton unionstillverkare som var kända före undersökningens inledande och som valdes därför att de svarar för den största representativa tillverknings- och försäljningsvolym som rimligen kunde undersökas inom de tillgängliga tidsramarna. Urvalet stod för mer än 50 % av den sammanlagda uppskattade tillverkningen och försäljningen i unionen under översynsperioden. De berörda parterna uppmanades att ta del av handlingarna och inom 15 dagar från offentliggörandet av tillkännagivandet om inledande lämna synpunkter på huruvida ett lämpligt urval gjorts. Alla berörda parter som begärde att bli hörda och som visade att det fanns särskilda skäl att höra dem, gavs tillfälle att bli hörda.

(17) Vissa berörda parter invände mot urvalet av unionstillverkare på följande grunder: i) de ansåg inte att kommissionen borde genomföra stickprovsundersökningar, eftersom stickprov inte användes i den ursprungliga undersökningen; ii) den använda urvalsmetoden bestreds eftersom den ansågs blanda ihop tre olika steg, nämligen fastställandet av representativitet, definitionen av unionsindustri och stickprovförfarandet; iii) enligt parterna gjordes det preliminära urvalet utifrån inkorrekta och ofullständiga uppgifter; iv) det preliminära urvalet var inte representativt eftersom det avsåg företag snarare än koncerner. Att företag som i ett fall nyligen genomfört en avyttring eller i ett annat fall hade en därmed sammanhängande försäljning ingick i urvalet ansågs minska dess representativitet.

(18) Parternas argument besvarades enligt följande:

— Beslutet att använda ett urval av unionstillverkare fattas för varje enskild undersökning, med utgångspunkt i de särskilda omständigheterna i varje enskilt fall och artikel 22.6 i grundförordningen styr inte användandet av ett sådant urval för fastställandet av skada i samband med en översynsundersökning. Till skillnad från de tidigare undersökningarna, då det ansågs genomförbart att undersöka alla företag som gav sig till känna och var samarbetsvilliga, ansåg kommissionen vid den aktuella översynen att det på grund av det stora antalet unionstillverkare inte rimligen gick att undersöka alla inom de tillgängliga tidsramarna och att villkoren i artikel 27 därför var uppfyllda.

▼B

— Kommissionen har inte ”blandat ihop” fastställandet av representativitet, definitionen av unionsindustri och det preliminära urvalet, eftersom dessa tre steg genomförs och beslutas oberoende av varandra. Det framgick inte i vilken utsträckning användningen av tillverknings- och försäljningsuppgifter från unionstillverkarna vid fastställandet av representativitet hade påverkat urvalets representativitet.

— Företagen valdes ut utifrån de uppgifter som var tillgängliga när urvalet gjordes i enlighet med artikel 27 i grundförordningen. Urvalets representativitet granskades efter synpunkter från parterna om specifika företagsuppgifter. Samtliga synpunkter ansågs sakna grund.

— I enlighet med artikel 27 i grundförordningen gjordes urvalet med hänsyn till den största representativa tillverknings- och försäljningsvolym som rimligen kunde undersökas inom de tillgängliga tidsramarna. De företag som tillhör större koncerner och som konstaterades vara självständiga från andra dotterbolag i samma koncern ansågs vara representativa för unionsindustrin och hela koncernen behövde därför inte undersökas. Samtidigt valdes företagen ut i egenskap av ekonomiska aktörer, vilket garanterade att alla relevanta uppgifter kunde kontrolleras. Vidare var avyttringar och liknande försäljning en del av särdragen för sektorn under skadeundersökningsperioden och ingen av dessa faktorer ansågs därför minska urvalets representativitet.

(19) Efter meddelandet av uppgifter upprepade en av parterna ovannämnda argument, som redan hade vederlagts.

(20) Urvalet av icke-närstående importörer togs i beaktande i tillkännagivandet om inledande. Inga av de 24 kontaktade icke-närstående importörerna deltog i undersökningen.

(21) Samtliga fem kända råvaruleverantörer kontaktades vid inledandet av översynen och mottog det relevanta frågeformuläret. Två leverantörer besvarade frågeformuläret.

(22) Alla kända användare och intresseorganisationer för användare kontaktades vid inledandet av översynen. Sjutton användare besvarade frågeformuläret. Tjugo användarorganisationer i sexton medlemsstater gav sig till känna och lämnade inlagor.

7. **Kontroll av de uppgifter som inkommit**

(23) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för fastställandet av sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering och skada och för fastställandet av unionens intresse. Kontrollbesök genomfördes hos de indiska myndigheterna i Delhi och hos följande berörda parter:

a) *Exporterande tillverkare*

— Dhunseri Petrochem and Tea Limited, Kolkata, Indien

▼B

— Reliance Industries Limited, Navi Mumbai, Indien

b) *Unionstillverkare*

— Indorama Polymers Europe, UAB, Nederländerna

— Equipolymers, Italien, Tyskland

— Neo Group, UAB, Litauen

— Novapet SA, Spanien

c) *Användare i unionen*

— Coca Cola Europe, Belgien

— Nestle Waters France, Frankrike

B. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

1. **Berörd produkt**

(24) Den produkt som översynen avser är densamma som i den ursprungliga undersökningen, dvs. PET-plast med en viskositetskoefficient på minst 78 ml/g enligt ISO-standard 1628-5 och med ursprung i Indien. Den klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 3907 60 20.

2. **Likadan produkt**

(25) Precis som i den ursprungliga undersökningen och översynen fann man att den berörda produkten, PET-plast som tillverkas och saluförs på hemmamarknaden i det berörda landet, och PET-plast som tillverkas och saluförs av unionstillverkare har samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och användningsområden. De ansågs därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

C. **SANNOLIKHET FÖR FORTSATT ELLER ÅTERKOMMANDE SUBVENTIONERING**

1. **Inledning**

(26) På grundval av uppgifterna i begäran om översyn och svaren på kommissionens frågeformulär undersökte kommissionen följande system som påstods innebära subventioner:

Landsomfattande system

a) Tullkreditsystemet (*Duty Entitlement Passbook Scheme*)

b) Tullrestitutionssystemet (*Duty Drawback Scheme*)

c) Fokusmarknadssystemet (*Focus Market Scheme*)

d) Fokusproduktsystemet (*Focus Product Scheme*)

▼B

e) SHIS-systemet (*Status Holder Incentive Scrip*)

f) Systemet med förhandstillstånd (*Advance Authorisation Scheme*)

g) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror (*Export Promotion Capital Goods Scheme*)

h) Systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag (*Special economic zones/export oriented units*)

i) Exportkreditsystemet (*Export Credit Scheme*)

j) Systemet med befrielse från inkomstskatt (*Income Tax Exemption Scheme*)

Regionala system

k) Västbengalens incitamentsystem (*West Bengal Incentive Scheme*)

l) Delstaten Gujarats system för att stimulera kapitalinvesteringar (*Capital investment incentive scheme of the Government of Gujarat*)

m) Gujarats system för befrielse från försäljningsskatt (*Gujarat sales tax incentive scheme*)

n) Gujarats system för befrielse från elektricitetsskatt (*Gujarat electricity duty exemption scheme*)

o) Delstaten Maharashtras stimulanssystem (*Package Scheme of Incentives of the Government of Maharashtra*)

(27) Systemen i led a och leden c–h grundar sig på *Foreign Trade (Development and Regulation) Act* nr 22 från 1992, som trädde i kraft den 7 augusti 1992 (nedan kallad *lagen om utrikeshandel*). Enligt lagen om utrikeshandel får Indiens myndigheter göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om utrikeshandelspolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Det dokument om utrikeshandelspolitiken som är relevant för översynsperioden är *Utrikeshandelspolitiken 2009–2014* (*Foreign Trade Policy 2009–2014*, nedan kallat *FTP 09–14*). De förfaranden som de indiska myndigheterna tillämpar för FTP 09–14 beskrivs också närmare i en förfarandehandbok (*Handbook of Procedures*, *Volume I*, nedan kallad *HOP I 09-14*). Förfarandehandboken uppdateras också regelbundet.

(28) Det system som anges i led b är baserat på avsnitt 75 i tullagen (*Customs Act*) från 1962, på avsnitt 37 i lagen om central punktskatt (*Central Excise Act*) från 1944, avsnitten 93A och 94 i skattelagen (*Financial Act*) från 1994 och på *Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules* (reglerna om tullar, centrala punktskatter och restitution av skatt på tjänster) från 1995. Restitutionssatserna offentliggörs regelbundet, och de tillämpliga restitutionssatserna för översynsperioden var *All Industry Rates (AIR) of Duty Drawback* 2011–12, som offentliggjordes i meddelande nr 68/2011-Customs (N.T.), av den 22 september 2011. Systemet för tullrestitution omnämns också som ett system för eftergift av tullar i kapitel 4 i FTP 09–14.

▼B

(29) Det system som anges i led i grundar sig på avsnitten 21 och 35A i lagen om bankverksamhet (*Banking Regulation Act*) från 1949, enligt vilka Indiens centralbank får ge landets affärsbanker instruktioner i fråga om exportkrediter.

(30) Det system som anges i led j grundar sig på lagen om inkomstskatt (*Income Tax Act*) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (*Finance Act*).

(31) Det system som anges i led k förvaltas av delstaten Västbengalen och fastställdes av det västbengaliska ministeriet för handel och industri i tillkännagivande nr 580-CI/H av den 22 juni 1999, som ersattes av tillkännagivande nr 134-CI/O/Incentive/17/03/I av den 24 mars 2004.

(32) Det system som anges i led l förvaltas av delstatsregeringen i Gujarat och grundar sig på delstatens politik för stimulanser till industrin.

(33) Det system som anges i led m förvaltas av delstatsregeringen i Gujarat och grundar sig på delstatens politik för stimulanser till industrin.

(34) Det system som anges i led n grundar sig på Mumbais lag om skatt på elektricitet (*Bombay Electricity Duty Act*) från 1958.

(35) Det system som anges i led o förvaltas av delstaten Maharashtra och grundar sig på resolutioner som delstaten Maharashtras ministerium för industri-, energi- och arbetskraftsfrågor utfärdat.

(36) Undersökningen visade att de exporterande tillverkarna beviljades förmåner inom ramen för följande system för den berörda produkten under översynsperioden.

Landsomfattande system

a) Tullkreditsystemet (*Duty Entitlement Passbook Scheme*)

b) Tullrestitutionssystemet (*Duty Drawback Scheme*)

c) Fokusmarknadssystemet (*Focus Market Scheme*)

d) SHIS-systemet (*Status Holder Incentive Scrip*)

e) Systemet med förhandstillstånd (*Advance Authorisation Scheme*)

Regionala system

f) Västbengalens incitamentsystem (*West Bengal Incentive Scheme*)

▼B

2. **Tullkreditsystemet**

a) *Rättslig grund*

(37) Tullkreditsystemet beskrivs närmare i kapitel 4.3 i FTP 09–14 och i kapitel 4 i HOP I 09–14.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(38) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(39) En exportör kan ansöka om krediter inom ramen för tullkreditsystemet, vilka beräknas som en procentsats av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De indiska myndigheterna har fastställt sådana tullkreditprocentsatser för de flesta produkter, bl.a. den berörda produkten. Tullkreditprocentsatserna fastställs på grundval av standardnormer för input/output och med beaktande av en antagen mängd importerade insatsvaror i exportprodukten samt tullbeloppet för denna antagna import, oavsett om importtullar faktiskt har betalats. Tullkreditprocentsatsen för den berörda produkten under översynsperioden i den här undersökningen var 8 % med ett högsta värde på 58 INR/kg.

(40) För att kunna beviljas förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid exporttransaktionen måste exportören lämna en deklaration till de indiska myndigheterna med uppgift om att exporten sker inom ramen för tullkreditsystemet. För att varorna ska kunna exporteras utfärdar Indiens tullmyndigheter en exporthandling i samband med avsändningsförfarandet. Denna handling innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit inom ramen för tullkreditsystemet som ska beviljas för exporttransaktionen i fråga. Vid denna tidpunkt vet exportören hur stor kredit företaget kommer att få. När väl tullmyndigheterna har utfärdat en exporthandling kan Indiens myndigheter inte längre påverka beviljandet av krediter inom ramen för tullkreditsystemet. Vid beräkningen av förmånen inom ramen för tullkreditsystemet ska den tullkreditprocentsats användas som var tillämplig vid den tidpunkt då exportdeklarationen lämnades.

(41) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera krediter inom ramen för tullkreditsystemet och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen, efter det att exportåtagandet uppfyllts. Sådana krediter kan användas för att betala tull på senare import av alla slags varor, med undantag för kapitalvaror och varor som omfattas av importrestriktioner. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på hemmamarknaden (och belastas då med omsättningsskatt) eller användas på annat sätt. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet får överföras fritt och gäller under en period på 24 månader från och med utfärdandedagen.

▼B

(42) Ansökningar om krediter inom ramen för tullkreditsystemet lagras elektroniskt och får omfatta ett obegränsat antal exporttransaktioner. Tidsfristen för att lämna in ansökningar löper ut tre månader efter export, men såsom uttryckligen fastställs i punkt 9.3 i HOP I 09–14, kan ansökningar som kommer in efter det att tidsfristen löpt ut alltid beaktas mot tillägg av en mindre förseningsavgift (10 % av krediten).

(43) Det konstaterades att båda de företag som ingick i urvalet utnyttjade detta system under de första tre kvartalen av översynsperioden.

d) *Slutsatser om tullkreditsystemet*

(44) Tullkreditsystemet innebär att subventioner beviljas i enlighet med artiklarna 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för tullkreditsystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Krediter inom ramen för tullkreditsystemet innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.

(45) Tullkreditsystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.

(46) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet oavsett om de verkligen importerar några insatsvaror. En exportör beviljas förmånen genom att helt enkelt exportera varor, utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på hemmamarknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt tullkreditsystemet.

▼B

e) *Avskaffande av tullkreditsystemet och övergång till tullrestitutionssystemet*

(47) Genom offentligt tillkännagivande nr 54 (RE-2010)/2009-2014 av den 17 juni 2011 förlängdes tullkreditsystemet för sista gången med tre månader till den 30 september 2011. Eftersom ingen ytterligare förlängning sedan dess har offentliggjorts, har tullkreditsystemet avskaffats från och med den 30 september 2011. Det var därför nödvändigt att undersöka om åtgärder kunde införas i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen.

(48) De indiska myndigheterna förklarade för kommissionen att företagen vid avskaffandet av tullkreditsystemet kunde välja andra system för befrielse/eftergift av tullar enligt kapitel 4 i FTP 09–14, dvs. systemet med förhandstillstånd eller tullrestitutionssystemet.

(49) Av undersökningen framgick det att båda de deltagande företagen började tillämpa tullrestitutionssystemet direkt efter det att tullkreditsystemet hade avskaffats. Det bör noteras att tullrestitutionssystemet infördes 1995 och att det fanns parallellt med tullkreditsystemet under de första tre kvartalen av översynsperioden och under ett antal år före översynsperioden. Exportörer kunde emellertid inte utnyttja tullrestitutionssystemet samtidigt med tullkreditsystemet för samma export. Under de första tre kvartalen av översynsperioden uppgick tullrestitutionen till 2,2 % med ett tak på 1,5 INR/kg, vilket gjorde tullrestitutionen mindre generös och alltså mindre attraktiv än tullkreditsystemet. Det bör noteras att de indiska myndigheterna har vidtagit åtgärder för en smidig övergång från tullkreditsystemet till tullrestitutionssystemet, såsom framgår av cirkulärskrivelse nr – 42/2011-Customs, av den 22 september 2011. I denna cirkulärskrivelse förklaras att tullrestitutionssystemet under 2011 omfattade produkter som dittills hade omfattats av tullkreditsystemet. I samma cirkulärskrivelse anges det att man för sektorer som omfattas av tullkreditsystemet har beslutat att en smidig övergång ska ske för produkter i dessa sektorer till tullrestitutionssystemet. Som en övergångsåtgärd ska dessa varor omfattas av en blygsam minskning av tullkreditsatsen på 1-3 % för de flesta produkter. I cirkulärskrivelsen anges det med andra ord att de tullrestitutionssatser som gällde från och med den 1 oktober 2011 fastställts på ett sådant sätt att de ger liknande förmåner som det avskaffade tullkreditsystemet.

(50) Tullrestitutionssatserna för den berörda produkten från och med den 1 oktober 2011 höjdes från 2,2 % till 5,5 % av fob-värdet, och taket höjdes från 1,5 INR/kg till 5,5 /INR/kg. Denna nya sats konstaterades ge liknande subventionsnivåer som tullkreditsatsen fram till den 30 september 2011, som var 8 % med ett tak på 58 INR/kg. Beroende på priserna på PET-plast under översynsperioden var den högsta tullkreditsatsen generellt tillämplig, vilket gav en teoretisk förmån på 4,64 INR/kg eller 5,8 %. För tullkreditsatsen var den högsta tullkreditsatsen inte tillämplig och den teoretiska förmånen uppgick därför till 5,5 %.

▼B

(51) Undersökningen bekräftade resonemanget i föregående skäl. De genomsnittliga årliga subventionsmarginalerna för de företag som ingick i urvalet uppgick till 5,5 % och 6 % för tullkredit- respektive tullrestitutionssystemet.

(52) En jämförelse av båda systemen visar också att de har ett flertal gemensamma egenskaper när det gäller genomförandet.

(53) Trots att tullkreditsystemet avskaffats, fortsatte de bakomliggande förmånerna att beviljas utan uppehåll och på en närmast identisk nivå genom en smidig övergång till tullrestitutionssystemet (se skälen 47–51). Det kan därför konstateras att subventionerna inte har avskaffats i den mening som avses i artikel 15.1 och att tullkreditsystemet är utjämningsbart.

(54) Efter meddelandet av uppgifter anförde en exporterande tillverkare att tullkreditsystemet avskaffats, och att man därför inte borde utjämna för det. Som svar på det kan det påpekas, liksom i skäl 47, att tullkreditsystemet avskaffades den 30 september 2011. Subventioneringen fortsatte dock, och exportörerna kan som alternativ till tullkreditsystemet ansöka om och beviljas förmåner enligt bl.a. tullrestitutionssystemet och systemet med förhandstillstånd. Detta argument avvisas därför.

f) *Beräkning av subventionens storlek*

(55) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på de utjämningsbara subventionerna som den förmån som mottagaren konstaterades ha beviljats under översynsperioden. I detta avseende ansågs mottagaren beviljas förmånen vid den tidpunkt då exporttransaktionen sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att avstå från att ta ut tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen. När tullmyndigheterna har utfärdat en exporthandling som innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit som enligt tullkreditsystemet ska beviljas för exporttransaktionen i fråga, kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av subventionen. Därför bör förmånen enligt tullkreditsystemet beräknas som summan av de krediter som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under undersökningsperioden.

(56) I de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in, drog man vid beräkningen av subventionsbeloppen (täljare) av sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner från de krediter som fastställts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den sammanlagda exportomsättningen för den berörda produkten under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

▼B

(57) Mot bakgrund av ovanstående fastställdes subventionsnivån genom detta system för de företag som ingick i urvalet till 3,78 % respektive 4,42 %.

3. **Tullrestitutionssystemet**

a) *Rättslig grund*

(58) En detaljerad beskrivning av tullrestitutionssystemet ges i *Custom & Central Excise Duties Drawback Rules* från 1995, ändrade genom ett antal på varandra följande tillkännagivanden.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(59) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(60) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om ett tullrestitutionsbelopp som beräknas som en procentsats av fob-värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Indiens myndigheter har fastställt dessa procentsatser för ett antal produkter, däribland den berörda produkten. Procentsatserna beräknas utifrån den genomsnittliga kvantiteten eller det genomsnittliga värdet för det material som använts som insatsvaror för tillverkningen av en produkt och det genomsnittliga tullbelopp som betalats för insatsvarorna. Dessa procentsatser är tillämpliga oavsett om importtullar faktiskt har betalats eller inte. Tullrestitutionsprocentsatsen för den berörda produkten under översynsperioden var 5,5 % av fob-värdet med ett högsta värde på 5,5 indiska rupier/kg.

(61) För att kunna beviljas förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. När fraktuppgifterna registreras på tullverkets webbplats (ICEGATE) anges det att exporten sker inom ramen för tullrestitutionssystemet och att tullrestitutionsbeloppet inte kan ändras. Efter det att fraktföretaget har lämnat in ett generellt exportmeddelande (*Export General Manifest*, EGM) och tullkontoret på ett tillfredsställande sätt har jämfört detta dokument med uppgifterna på fraktsedeln, är alla villkor uppfyllda för att godkänna utbetalningen av restitutionsbeloppet antingen genom en direktutbetalning till exportörens bankkonto eller en växel.

(62) Exportören måste också styrka sina exportintäkter genom ett bankintyg om att exporten har utförts (*Bank Realisation Certificate*, BRC). Detta dokument kan lämnas efter det att restitutionsbeloppet har betalats ut, men de indiska myndigheterna kommer att återkräva det utbetalade beloppet om exportören inte lämnar in bankintyget inom en angiven tidsfrist.

(63) Restitutionsbeloppet kan användas för alla syften.

(64) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera tullrestitutionsbeloppet och bokföra det som en inkomst i affärsredovisningen, efter det att exportåtagandet har uppfyllts.

▼B

(65) De företag som ingick i urvalet konstaterades använda tullrestitutionssystemet under det sista kvartalet av översynsperioden.

d) *Slutsats om tullrestitutionssystemet*

(66) Tullrestitutionssystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen beviljas. Ett tullrestitutionsbelopp är ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna. Tullrestitutionsbeloppet innebär också att exportören får en förmån genom att deras likviditet förbättras.

(67) Tullrestitutionssystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.

(68) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen.

(69) Det finns inte något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det har skett en alltför stor återbetalning av importtull i den mening som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt tullrestitutionssystemet även om de inte importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör beviljas förmånen genom att helt enkelt exportera varor, utan att behöva visa att insatsvaror har importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på hemmamarknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt tullrestitutionssystemet.

(70) Detta bekräftas genom den indiska regeringens cirkulär nr 24/2001, där det tydligt anges att procentsatserna för tullrestitutionen inte är relaterade till det faktiska konsumtionsmönstret av insatsvaror och det faktiska tullbeloppet för insatsvaror för en särskild exportör eller särskilda sändningar, och där de regionala myndigheterna informeras om att inga bevis för faktiska tullar för importerade eller inhemska insatsvaror bör krävas av de lokala enheterna tillsammans med ansökningar om justering av tullrestitution från exportörer.

(71) Mot bakgrund av ovanstående konstateras det att tullrestitutionssystemet är utjämningsbart.

▼B

e) *Beräkning av subventionens storlek*

(72) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknades storleken på de utjämningsbara subventionerna som den förmån som mottagaren konstaterades ha beviljats under översynsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren beviljas förmånen vid den tidpunkt då exporttransaktionen sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att betala ut tullrestitutionsbeloppet, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på tullrestitutionen för exporttransaktionen i fråga. Mot bakgrund av ovanstående bör förmånerna inom ramen för tullrestitutionssystemet beräknas som summan av alla tullrestitutionsbelopp som erhållits i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under översynsperioden.

(73) I de fall väl underbyggda ansökningar hade lämnats in, drog man vid beräkningen av subventionsbeloppen (täljare) av sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner från de krediter som fastställts, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(74) Mot bakgrund av ovanstående fastställdes subventionsnivån genom detta system för de berörda företag som ingick i urvalet till 1,65 % respektive 1,32 %.

4. **Fokusmarknadssystemet**

a) *Rättslig grund*

(75) Fokusmarknadssystemet beskrivs närmare i kapitel 3.14 i FTP 09–14 och i punkt 3.8 i HOP I 09–14.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(76) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(77) Enligt detta system berättigar export av alla produkter till de länder som anges i tabellerna 1 och 2 i bilaga 37 C till HOP I 09–14 till en tullkredit som motsvarar 3 % av fob-värdet. Från den 1 april 2011 är export av alla produkter till de länder som anges i tabell 3 i tillägg 37 C (särskilda fokusmarknader) berättigad till en tullkredit som motsvarar 4 % av fob-värdet. Vissa typer av exportverksamhet omfattas inte av systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag. Vissa typer av produkter, t.ex. diamanter, ädelmetaller, malm, spannmål, socker och petroleumprodukter, omfattas inte heller av systemet.

▼B

(78) Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet får överföras fritt och gäller under en period på 24 månader från och med utfärdandedagen av intyget om berättigande till krediterna. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags insatsvaror eller varor, inbegripet kapitalvaror.

(79) Intyget om berättigande till krediterna utfärdas vid den hamn från vilken exporten gjorts och efter det att exporten har utförts eller varorna sänts. Förutsatt att sökanden ger myndigheterna kopior av alla relevanta exporthandlingar (t.ex. exportorder, fakturor, fraktsedlar, bankintyg om att exporten har utförts) kan Indiens myndigheter inte påverka beviljandet av tullkrediterna.

(80) Det konstaterades att de företag som ingick i urvalet hade använt detta system under översynsperioden.

d) *Slutsats om fokusmarknadssystemet*

(81) Fokusmarknadssystemet innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En tullkredit inom ramen för fokusmarknadssystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet innebär dessutom att exportören beviljas en förmån, eftersom dess likviditet förbättras.

(82) Fokusmarknadssystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.

(83) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av faktiskt använda insatsvaror. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull i den mening som avses i led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. En exportör är berättigad till förmåner enligt fokusmarknadssystemet oavsett om några insatsvaror har importerats eller inte. En exportör beviljas förmånen genom att helt enkelt exportera varor, utan att behöva visa att insatsvaror har importerats. Exportörer som

▼B

köper alla sina insatsvaror på hemmamarknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt fokusmarknadssystemet. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna enligt fokusmarknadssystemet för att importera kapitalvaror även om kapitalvaror inte omfattas av ett godkänt restitutionssystem enligt led i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

(84) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som det konstaterats att mottagaren beviljats under översynsperioden och som av den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren bokförts som en inkomst vid tidpunkten för exporttransaktionen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(85) Den subventionsnivå som under översynsperioden fastställdes för detta system för de företag som ingick i urvalet uppgår till 0,19 % respektive 0,87 %.

5. **SHIS-systemet (Status Holder Incentive Scrip)**

a) *Rättslig grund*

(86) En närmare beskrivning av SHIS-systemet finns i kapitel 3.16 i FTP 09–14 samt i punkt 3.10 i HOP I 09-14. En närmare beskrivning av statuskategorierna finns i punkterna 3.10.1–3.10.4 i FTP 09–14 och i punkterna 3.1–3.5 i HOP I 09-14.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(87) Exporterande tillverkare eller exporterande handlare som erkänns som så kallade statusinnehavare kan komma i fråga för detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(88) Exporterande handlare och exporterande tillverkare kan komma i fråga för detta system. Beroende på exportresultatet under innevarande år samt ett antal föregående år, beviljas sökandena status enligt följande: Export House, Star Export House, Trading House, Star Trading House, Premier Trading House.

(89) Inom ramen för SHIS är statusinnehavare berättigade till en tullkredit som motsvarar 1 % av fob-värdet för exporten i de sektorer som anges i punkt 3.16.4 i FTP 09–14 dvs. läder (ej färdigt läder), textil- och jutesektorn, hantverk, tekniksektorn (ej vissa delsektorer), plast och primära kemiska ämnen (ej läkemedelsprodukter). Den berörda produkten omfattas av systemet, eftersom den är en typ av plast.

▼B

(90) Tullkrediterna inom SHIS är inte överförbara och måste användas för att betala tull på import av kapitalvaror som används för tillverkning av produkter inom en av de sektorer som omfattas av systemet.

(91) Om en sökande har utnyttjat en nolltullsats inom ramen för systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror under ett år, ska den inte vara berättigad att använda SHIS-systemet för export under samma år.

(92) Detta system infördes 2009 för export som skett under 2009–2010 och 2010–2011 och har förlängts årligen sedan dess. Genom den senaste förlängningen (se tillkännagivande nr 07/2012 – *Customs* av den 9 mars 2012) förlängdes systemets giltighet till den 31 mars 2013.

(93) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera SHIS-tullkrediten och bokföra den som en inkomst i affärsredovisningen, efter det att exportåtagandet uppfyllts.

(94) Vid undersökningen fastslogs det att ett företag som ingick i urvalet använde detta system under översynsperioden, men att det andra företaget inte var stödberättigat i enlighet med bestämmelsen i skäl 90.

d) *Slutsats om SHIS*

(95) SHIS innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artiklarna 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En tullkredit inom ramen för SHIS utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för SHIS innebär dessutom att exportören beviljas en förmån eftersom dess likviditet förbättras.

(96) SHIS är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.

(97) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Tullkrediterna kommer slutligen att användas för att betala tull på import av kapitalvaror som inte omfattas av ett godkänt restitutionssystem i enlighet med bilaga I led i i grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

▼B

e) *Beräkning av subventionens storlek*

(98) Storleken på den utjämningsbara subventionen beräknades på grundval av den förmån som det konstaterats att mottagaren beviljats under översynsperioden och som av den samarbetsvilliga exporterande tillverkarens periodiserats och bokförts som en inkomst vid tidpunkten för exporttransaktionen. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp (täljare) över exportomsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(99) Den subventionsnivå som under översynsperioden fastställdes för detta system för det enda företag som ingick i urvalet som använde detta system uppgår till 1 %.

6. **Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror**

a) *Rättslig grund*

(100) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i TFP 09–14 och i kapitel 5 i HOP I 09–14.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(101) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som ”har anknytning till” stödjande tillverkare samt tjänsteleverantörer är stödberättigade enligt detta system.

c) *Praktiskt genomförande*

(102) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) med en nedsatt tullsats. I detta syfte utfärdar Indiens myndigheter efter ansökan och mot betalning av en avgift en licens inom ramen för detta system. Systemet innebär att en reducerad importtullsats på 3 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses kunna vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss kvantitet exportvaror under en viss period. Enligt FTP 09–14 kan kapitalvarorna importeras med en tullsats på 0 % inom ramen för systemet, men i så fall blir tidsperioden för fullgörande av exportåtagandet kortare.

(103) Innehavaren av en licens enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror kan också anskaffa kapitalvarorna på hemmamarknaden. I detta fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna utnyttja rätten till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren utnyttja förmånen av den leverans likställd med export som anses ha ägt rum i fråga om leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt detta system.

▼B

d) *Slutsats om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror*

(104) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. Tullsänkningen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär en minskning av de tullinkomster som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Tullsänkningen innebär också att exportören beviljas en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.

(105) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan ett exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.

(106) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

(107) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknades subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en period som motsvarade en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den berörda industrin. Det på detta sätt beräknade belopp, som var hänförligt till undersökningsperioden, justerades genom tillägg av ränta under denna period för att det fulla värdet av förmånen över tiden skulle avspeglas. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under undersökningsperioden vara lämplig. I de fall en berättigad begäran lämnades in gjordes avdrag för sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.

(108) I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över den lämpliga exportomsättningen under undersökningsperioden (nämnare), eftersom subventionen var knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(109) Den subventionsmarginal som under översynsperioden fastställdes för detta system för de företag som ingick i urvalet uppgår till 0,55 % respektive 0,56 %.

▼B

7. **Systemet med förhandstillstånd**

(110) Det konstaterades att endast ett av de företag som ingick i urvalet utnyttjade detta system under översynsperioden. Det konstaterades i undersökningen att den förmån som företaget hade beviljats var obetydlig. Systemet med förhandstillstånd undersöktes därför inte ytterligare.

8. **Västbengalens incitamentsystem 1999**

a) *Rättslig grund*

(111) En närmare beskrivning av detta system såsom det tillämpas av delstaten Västbengalen finns i tillkännagivande nr 580-CI/H av den 22 juni 1999 från Västbengalens ministerium för handel och industri.

b) *Stödberättigade företag och verksamheter*

(112) Företag som etablerar en ny industrianläggning eller avsevärt utvidgar en befintlig industrianläggning i ekonomiskt underutvecklade områden kan få förmåner inom ramen för detta system. Det finns dock en uttömmande förteckning över branscher som inte omfattas, vilket innebär att företag inom vissa verksamhetsområden inte har rätt till några förmåner enligt incitamentsystemet.

c) *Praktiskt genomförande*

(113) Delstaten Västbengalen ger förmånsberättigade industriföretag incitament i form av olika förmåner, bland annat avskrivning av statlig skatt på försäljning (CST) och återbetalning av statlig mervärdesskatt (Cenvat), för att främja industriell utveckling i ekonomiskt underutvecklade områden i delstaten.

(114) För att beviljas förmåner enligt detta system måste företagen göra investeringar i ekonomiskt underutvecklade områden. Dessa områden, som motsvarar vissa territoriella enheter i Västbengalen, klassificeras i olika kategorier på grundval av ekonomisk utveckling, samtidigt som vissa utvecklade områden är uteslutna från dessa incitamentsystem. Vid fastställandet av stimulansbeloppet är huvudkriteriet investeringens storlek och det område i vilket företaget är beläget eller ska lokaliseras.

(115) Det konstaterades att ett av de företag som ingick i urvalet använde detta system under översynsperioden.

d) *Slutsats*

(116) Detta system innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen beviljas. Det utgör ett finansiellt bidrag från delstaten Västbengalen, eftersom de beviljade incitamenten, i detta fall avskrivning av statlig skatt på försäljning och återbetalning av statlig mervärdesskatt på försäljning av färdiga varor, minskar de skatteintäkter som annars skulle ha uppstått. Dessa stimulanser innebär också att företag beviljas förmåner, eftersom de förbättrar företagens ekonomiska situation genom att normalt tillämpliga skatter inte behöver betalas.

▼B

(117) Systemet är vidare regionalt selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a och 4.3 i grundförordningen, eftersom det bara är tillgängligt för vissa företag som har gjort investeringar inom vissa särskilt fastställda geografiska områden som omfattas av den berörda delstatens behörighet. Systemet är inte tillgängligt för företag som är belägna utanför dessa områden och förmånsnivån är dessutom olika hög beroende på vilket område som berörs.

(118) Västbengalens incitamentsystem 1999 är därför utjämningsbart.

e) *Beräkning av subventionens storlek*

(119) Subventionens storlek beräknades på grundval av det belopp av omsättningsskatt och statlig mervärdesskatt på försäljning av färdiga varor som normalt skulle ha tagits ut under översynsperioden, men som inte behövde betalas till följd av tillämpningen av detta system. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades subventionsbeloppet (täljare) över den totala omsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter. Den erhållna subventionsnivån uppgår till 1,36 %.

9. **De utjämningsbara subventionernas storlek**

(120) Storleken på de utjämningsbara subventionerna enligt grundförordningen, uttryckt i procent av värdet, var för de undersökta exporterande tillverkarna 7,53 % respektive 8,17 %.

SYSTEM	Tullkreditsystemet	Tullrestitutionssystemet	Fokusmarknadssystemet	SHIS	Förmånlig import av kapitalvaror	WBIS	Totalt
FÖRETAG	%	%	%	%	%	%	%
Dhunseri Petrochem & Tea Limited	3,78	1,65	0,19	Noll	0,55	1,36	7,53
Reliance Industries Limited	4,42	1,32	0,87	1,0	0,56	Noll	8,17

10. **Slutsats om sannolikheten för fortsatt eller återkommande subventionering**

(121) I enlighet med artikel 18.2 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida ett upphörande av gällande åtgärder sannolikt skulle leda till fortsatt eller återkommande subventionering.

(122) Såsom framgår av skälen 26–118 fastställdes det att indiska exportörer av den berörda produkten fortsatte att erhålla utjämningsbara subventioner från de indiska myndigheterna under undersökningsperioden.

(123) Subventionssystemen ger återkommande förmåner och det finns inget som tyder på att dessa förmåner kommer att avvecklas inom överskådlig tid. Varje exportör är vidare berättigad till subventioner från flera av subventionssystemen.

▼B

(124) Det undersöktes också om betydande export till unionen skulle ske om åtgärderna skulle avskaffas.

(125) Indien är en stor tillverkare av den berörda produkten. Med utgångspunkt i de uppgifter som samlades in under undersökningen hade Indien en produktionskapacitet på omkring 700 000–900 000 ton under översynsperioden och expansionsplaner som kan komma att öka landets totala kapacitet till 1 600 000–1 800 000 ton år 2014. Följaktligen uppskattas överskottskapaciteten jämfört med den inhemska efterfrågan nå omkring 600 000–700 000 ton år 2014, vilket skulle motsvara 21–25 % av den totala unionsförbrukningen under översynsperioden.

(126) Under dessa omständigheter är de indiska tillverkarna av den berörda produkten mycket beroende av exportförsäljning och det finns en sannolikhet för att exportvolymerna till unionen, som redan var stora under översynsperioden, skulle öka om åtgärderna upphävs.

(127) En exporterande tillverkare anförde att överskottskapaciteten torde minska efter 2014 och att överskottskapaciteten alltså var av övergående karaktär. Det bör påpekas att den påstådda minskningen av överskottskapaciteten befanns överensstämma med prognoserna i marknadsrapporten. Därför är denna inlaga inte av sådan art att den ändrar bedömningen av överskottskapacitetens utveckling.

(128) Efter meddelandet av uppgifter hävdade en exporterande tillverkare att omfattande överskottskapacitet var något ofrånkomligt, eftersom produktionskapaciteten generellt bara kan ökas i stora steg på grund av att moderna PET-anläggningar bör ha en viss minsta storlek. Som svar på detta kan sägas att produktionskapaciteten byggdes ut med minst 150 000–200 000 ton under översynsperioden och året därefter. Argumentet kan alltså inte ensamt motivera den överskottskapacitet som var tillgänglig för export och som nämns i skäl 125. Under alla omständigheter är orsaken till den överkapaciteten som var tillgänglig för export irrelevant för denna bedömning. Påståendet avvisades därför.

(129) Några parter hävdade att den överskottskapacitet som var tillgänglig för export och som byggts upp i Indien kunde absorberas av tredjeländer, och att överskottskapaciteten i kommissionens beräkning därför inte var korrekt bedömd. Det hade dock inte alls antagits att hela den överskottskapacitet som var tillgänglig för export skulle inriktas på unionen. Påståendet avvisades därför.

(130) Mot bakgrund av ovanstående fastslås det att det finns en sannolikhet för fortsatt subventionering.

▼B

D. DEFINITION AV UNIONSINDUSTRIN

Unionstillverkning och unionsindustrin

(131) Den likadana produkten tillverkas av tretton kända tillverkare i unionen. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i enlighet med artikel 9.1 i grundförordningen och kallas nedan *unionsindustrin*.

(132) Tolv kända unionstillverkare, som företräds av klaganden i det aktuella fallet, stödde och samarbetade i undersökningen. Ytterligare en känd unionstillverkare samarbetade inte i den aktuella översynen.

(133) All tillgänglig information om unionsindustrin, exempelvis svar på frågeformulär, Eurostat och förfrågningar om översyn, användes för att fastställa den totala unionstillverkningen under översynsperioden.

(134) EU:s PET-marknad kännetecknas av ett relativt stort antal tillverkare, som vanligen tillhör större koncerner med huvudkontor utanför EU. Mellan 2000 och 2012 genomgick EU:s PET-industri flera omstruktureringar. Marknaden befinner sig i ett konsolideringsskede, och ett antal övertaganden och nedläggningar har genomförts under den senaste tiden. Nya produkter, som exempelvis återanvänd PET-plast och biobaserad PET-plast, utvecklas kontinuerligt och har relativt nyligen gett upphov till en återvinningsindustri.

(135) Efter utlämnandet av uppgifter anförde några parter att beskrivningen av unionsindustrins situation var felaktig, eftersom fem tillverkare faktiskt tillhörde en stor nationell koncern och ytterligare tre tillverkare var närstående till PET-förpackningsföretag. Inga av dessa omständigheter motsäger dock beskrivningen i skäl 134, där det uttryckligen står att unionstilverkarna vanligen ingår koncerner, vilket nämnts i utlämnandet. Vilka följder denna koncentration får nämns i skäl 207. Bedömningen av följderna av den ofria marknaden finns i skälen 202–204.

(136) Mot bakgrund av det relativt stora antalet samarbetsvilliga unionstillverkare valdes fyra unionstillverkare ut, som svarade för över 50 % av tillverkningen och försäljningen av den totala unionstillverkningen av den likadana produkten under översynsperioden.

E. SITUATIONEN PÅ UNIONSMARKNADEN

1. Unionens förbrukning

(137) Förbrukningen i unionen fastställdes på grundval av unionsindustrins försäljningsvolymer på unionsmarknaden, Eurostat-uppgifter om importvolymerna för unionsmarknaden och för övriga unionstillverkare utifrån beräkningar som grundades på begäran om översyn.

▼B

(138) Efter en inledande ökning under 2009 och 2010 minskade förbrukningen med 2 % under översynsperioden jämfört med 2008, och uppgick till 2 802 miljoner ton under översynsperioden.

Tabell 1

Förbrukning

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Volym (ton)				
Förbrukning	2 868 775	2 934 283	2 919 404	2 802 066
Index (2008 = 100)	*100*	*102*	*102*	*98*

Källa: svar på frågeformuläret, Eurostat och begäran om översyn

2. **Volym, marknadsandel och priser på importen från Indien**

(139) Trots de aktuella åtgärderna mer än fördubblades importen från Indien under den berörda perioden, från 46 313 ton under 2008 till 96 678 ton under översynsperioden.

(140) Indiens marknadsandel ökade följaktligen från 1,6 % under 2008 till 3,5 % under översynsperioden, och nådde en nivå som var avsevärt högre än den marknadsandel som fastställdes under den senaste översynen vid giltighetstidens utgång (0,3 %).

(141) Det genomsnittliga priset uppgick till 1 285 euro/ton under översynsperioden. Det motsvarar en prisökning på 22 % under den aktuella perioden, som skedde under översynsperioden efter en inledande sänkning på 21 % under 2009.

Tabell 2

Import från Indien

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Importvolym (ton)	46 313	44 482	83 691	96 678
Index (2008 = 100)	*100*	*96*	*181*	*209*
Genomsnittspris	1 054	834	1 031	1 285
Index (2008 = 100)	*100*	*79*	*98*	*122*
Marknadsandel för import (%)	1,6	1,5	2,9	3,5

Källa: Eurostat

3. **Import från andra tredjeländer**

a) *Import från Thailand, Taiwan, Malaysia och Indonesien*

(142) Liksom anges ovan utfördes en översyn vid giltighetstidens utgång av antidumpningsåtgärder för import från Indien, Indonesien, Malaysia, Taiwan och Thailand parallellt med den aktuella undersökningen.

▼B

(143) Importen från Indonesien, Malaysia, Taiwan och Thailand ökade med 56 % under skadeundersökningsperioden, trots en minskning på 59 % fram till 2010. Den totala importvolymen kvarstod dock under tröskelvärdet.

(144) Den respektive marknadsandelen ökade följaktligen från 0,7 % under 2008 till 1,1 % under översynsperioden.

(145) Det genomsnittliga priset uppgick till 1 310 euro/ton under översynsperioden, dvs. 1,5 % lägre än det genomsnittliga enhetspriset inom unionsindustrin. Det motsvarar en prisökning på 27 % under skadeundersökningsperioden, som skedde under översynsperioden efter en inledande minskning på 18 % under 2009.

Tabell 3

Import från Indonesien, Malaysia, Taiwan och Thailand

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Importvolym från Indonesien, Malaysia, Taiwan och Thailand (ton)	19 078	12 127	7 762	29 836
Index (2008 = 100)	*100*	*64*	*41*	*156*
Marknadsandel för import från Indonesien, Malaysia, Taiwan och Thailand (%)	0,7	0,4	0,3	1,1
Index (2008 = 100)	*100*	*62*	*40*	*160*
Pris på importen (euro/ton)	1 030	843	1 055	1 310
Index (2008 = 100)	*100*	*82*	*102*	*127*

Källa: Eurostat

b) *Import från Kina, Förenade Arabemiraten, Iran och Pakistan*

(146) Importen från andra tredjeländer med gällande antidumpningsåtgärder minskade med 69 % under skadeundersökningsperioden efter en ökning på 49 % under 2009. Endast importen från Kina var oförändrad.

(147) De berörda ländernas marknadsandel minskade från 8,2 % under 2008 till 2,6 % under översynsperioden, och omfattade främst Förenade Arabemiraten (1,7 % under översynsperioden) och Kina (0,6 % under översynsperioden).

(148) Det genomsnittliga priset uppgick till 1 285/ton under översynsperioden, 5,5 % lägre än det genomsnittliga enhetspriset inom unionsindustrin. Det motsvarar en prisökning på 24 % under skadeundersökningsperioden, som skedde under översynsperioden efter en inledande minskning på 22 % under 2009.

▼B

Tabell 4

Import från Förenade Arabemiraten, Iran och Pakistan

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Importvolym från Förenade Arabemiraten, Iran och Pakistan (ton)	235 913	351 798	188 776	72 054
Index (2008 = 100)	*100*	*149*	*80*	31
Marknadsandel för import från Förenade Arabemiraten, Iran och Pakistan (%)	8,2	12,0	6,5	2,6
Index (2008 = 100)	*100*	*146*	*79*	*31*
Pris på importen (euro/ton)	1 016	789	949	1 258
Index (2008 = 100)	*100*	*78*	*93*	*124*

Källa: Eurostat

c) *Import från andra tredjeländer för vilka åtgärder inte tillämpas*

(149) Importvolymen från andra tredjeländer för vilka åtgärder inte tillämpas, däribland Oman, Sydkorea, Ryssland, Mexiko och Saudiarabien ökade med 59 % under skadeundersökningsperioden, efter en ökning på 71 % under 2009. Mellan 2009 och översynsperioden blev Oman det land som hade den största exporten till unionen.

(150) Dessa länders marknadsandel minskade från 9,7 % under 2008 till 15,8 % under översynsperioden, främst på grund av ökningen på 4,3 % av importen från Oman. Sydkoreas marknadsandel uppgick till 4 % under översynsperioden, vilket var 5 % lägre än dess högsta marknadsandel under 2009.

(151) Det genomsnittliga priset uppgick till 1 273 euro/ton, 4,3 % lägre än det genomsnittliga enhetspriset inom unionsindustrin. Det motsvarar en prisökning på 10 % under skadeundersökningsperioden, vilken skedde under 2010 och översynsperioden efter en inledande minskning på 24 % under 2009. Det genomsnittliga importpriset från Oman uppgick till 1 310 euro/ton under översynsperioden, dvs. 1,5 % lägre än det genomsnittliga enhetspriset inom unionsindustrin. Det genomsnittliga importpriset från Sydkorea uppgick till 1 294 euro/ton, 2,7 % lägre än det genomsnittliga enhetspriset inom unionsindustrin.

Tabell 5

Import från andra tredjeländer

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Importvolym från andra tredjeländer (ton)	279 188	478 570	469 753	442 692
Index (2008 = 100)	*100*	*171*	*168*	*159*

▼B

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Marknadsandel för import från andra tredjeländer (%)	9,7	16,3	16,1	15,8
Index (2008 = 100)	*100*	*168*	*165*	*162*
Pris på importen (euro/ton)	1 156	879	997	1 273
Index (2008 = 100)	*100*	*76*	*86*	*110*
De främsta exportörerna (ton)				
Oman	0	52 632	95 646	120 286
Sydkorea	177 341	254 451	183 801	114 346
Ryssland	546	546	3	50 427
Mexiko	2 650	1 879	29 039	29 409
Saudiarabien	230	20 454	50 108	24 756
Övriga	98 422	148 609	111 156	103 468

Källa: Eurostat

4. **Unionsindustrins ekonomiska situation**

(152) I enlighet med artikel 8.4 i grundförordningen granskades alla ekonomiska faktorer och index av betydelse för unionsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden.

(153) Vid skadeanalysen fastställdes skadeindikatorer på följande två nivåer:

— Makroekonomiska indikatorer (produktion, produktionskapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljningsvolym, marknadsandel, tillväxt, sysselsättning, produktivitet, subventionsmarginalernas omfattning och återhämtning från effekterna av tidigare subventionering) bedömdes med avseende på hela unionstillverkningen för alla unionstillverkare, med utgångspunkt i de uppgifter som samlats in från unionsindustrin, i begäran om översyn och i offentligt tillgänglig statistik.

— Mikroekonomiska indikatorer (lager, genomsnittliga enhetspriser, löner, lönsamhet, räntabilitet, kassaflöde, kapitalanskaffningsförmåga och investeringar) fastställdes för de unionstillverkare som ingick i urvalet på grundval av de uppgifter som de lämnat.

(154) En unionstillverkare som ingick i urvalet avyttrade en av sina produktionsanläggningar i juni 2010 till en annan unionstillverkare. Eftersom analysen av de makroekonomiska indikatorerna bygger på uppgifter från alla unionstillverkare, påverkade avyttringen inte räckvidden för eller de enskilda indikatorerna i skadeanalysen.

▼B

(155) Inledningsvis bör det förklaras att vissa globala ekonomiska händelser i slutet av 2010 och början av 2011 påverkade situationen på unionsmarknaden, särskilt priserna och försäljningsvolymen för den likadana produkten. Under denna period minskade utbudet av bomull, vilket ledde till en ökad efterfrågan på polyesterfiber på den asiatiska marknaden. PET-plast och polyesterfiber är i början av tillverkningsprocessen till stor del beroende av samma råvara, dvs. renad tereftalsyra (PTA). Den ökade efterfrågan på polyesterfiber ledde till brist på PTA, vilket pressade upp priserna på PET-plast. Eftersom PET-tillverkarna i Mellanöstern också är beroende av PTA från Asien, orsakade detta en plötsligt minskad import av PET i unionen. Samtidigt deklarerade de största PTA-tillverkarna i unionen ”force majeure”, vilket ledde till ytterligare begränsningar av den inhemska produktionen av PET-plast.

4.1 *Parternas synpunkter*

(156) Vissa parter ifrågasatte skadeanalysens giltighet, eftersom de ansåg att den byggde på bristfällig information, vilket i sin tur också påverkade de berörda parternas rätt att höras. Bland annat anfördes nedanstående argument:

(157) Vissa parter hävdade att de uppgifter som samlats in från unionstillverkarna inte följde instruktionerna för ifyllandet av frågeformuläret, där det angavs att uppgifter från olika företag inte skulle slås ihop. Parterna hävdade därför att de insamlade uppgifterna var inkorrekta och ofullständiga, eftersom de rapporterade uppgifterna var ihopslagna per företag som ingick i urvalet. Det bör dock noteras att uppgifterna vederbörligt hade samlats in och kontrollerats på plats. Den information som samlats in gav en tillräckligt korrekt bild av unionsindustrin och ovanstående argument avvisades därför. Efter meddelandet av uppgifter upprepade parterna sitt påstående. Inga nya argument eller uppgifter lades fram. Samma parter upprepade sitt påstående att uppgifter från ett företag i urvalet var ofullständiga, eftersom de inte avsåg hela koncernen utan en vald enhet i koncernen. Denna synpunkt bemöttes i samband med urvalet, på det sätt som anges i skäl 18.

(158) Samma parter hävdade att kommissionen försökte rätta till de angivna bristerna hos de insamlade uppgifterna genom att sända ut kompletterande frågeformulär. I det hänseendet bör det klargöras att kommissionen faktiskt sänt ut kompletterande frågeformulär, men endast till de unionstillverkare som inte ingick i urvalet, i syfte att samla in uppgifter om makroekonomiska indikatorer av relevans för skadebedömningen. Dessa frågeformulär sändes alltså ut för att komplettera de uppgifter som lämnats av de unionstillverkare som ingick i urvalet. Efter meddelandet av uppgifter upprepade några parter påståendet utan att lägga fram nya argument eller uppgifter. Parternas argument avvisades därför.

▼B

(159) Samma parter hävdade vidare att de uppgifter som lämnats av de tillverkare som ingick i urvalet stred mot skyldigheterna i artikel 29 i grundförordningen, eftersom uppgifter som inte var konfidentiella till sin natur hade lämnats som konfidentiella uppgifter och därmed uteslutits från de offentliga handlingarna. I detta avseende bör det noteras att informationen klassificerats som konfidentiell på den ingivande partens begäran. På begäran av parterna omprövades konfidentialiteten hos de ingivna uppgifterna, som omklassificerades som tillgängliga för granskning av de berörda parterna efter godkännande av de berörda företagen. Även detta argument avvisades därför.

4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

a) *Produktion*

(160) På grund av unionsindustrins förlorade marknadsandel (se skäl 164) minskade tillverkningen i unionen med 11 % mellan 2008 och översynsperioden. Tillverkningen i unionen minskade fram till 2010, då tillverkningen ökade jämfört med 2009, men fortfarande var 4 % lägre än tillverkningsnivån under 2008. Under översynsperioden minskade unionstillverkningen ytterligare.

Tabell 6

Unionens totala produktion

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Produktion (ton)	2 327 169	2 107 792	2 239 313	2 068 717
Index (2008 = 100)	*100*	*91*	*96*	*89*

Källa: Svar på frågeformulär, begäran om översyn

b) *Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(161) Unionsindustrins produktionskapacitet minskade med 23 % mellan 2008 och översynsperioden. Denna trend beror på nedläggningen av flera produktionsanläggningar som delvis ersattes med nya fabriker.

(162) Kapacitetsutnyttjandet ökade från 75 % under 2008 till 86 % under översynsperioden. Det ökade kapacitetsutnyttjandet ska betraktas mot bakgrund av unionsindustrins omstruktureringsinsatser som beskrivs i skäl 134.

Tabell 7

Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Produktions-kapacitet (ton)	3 118 060	2 720 326	2 625 244	2 393 516
Index	*100*	*87*	*84*	*77*

▼B

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Kapacitetsutnyttjande (%)	75	77	85	86
Index (2008 = 100)	*100*	*104*	*114*	*116*

Källa: Svar på frågeformulär, begäran om översyn

c) *Försäljningsvolym*

(163) Unionsindustrins försäljningsvolym på unionsmarknaden följde samma utveckling som produktionen, och minskade med 6 % under skadeundersökningsperioden.

Tabell 8

Unionsindustrins totala försäljning i unionen

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Försäljning (ton)	2 288 283	2 047 305	2 169 423	2 160 807
Index (2008 = 100)	*100*	*89*	*95*	*94*

Källa: Svar på frågeformulär, begäran om översyn

d) *Marknadsandel*

(164) Efter en inledande minskning med 13 % under 2009 återtog unionsindustrin en del av den marknadsandel som hade förlorats till Förenade Arabemiraten, Sydkorea, Iran och Pakistan trots att importvolymen ökat för Indien, Oman och andra tredjeländer (Ryssland, Mexiko och Saudiarabien) under samma period. Unionsindustrins marknadsandel minskade sammantaget med 3 % under skadeundersökningsperioden.

Tabell 9

Unionsindustrins marknadsandel

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Unionsindustrins marknadsandel (%)	80	70	74	77
Index (2008 = 100)	*100*	*87*	*93*	*97*

Källa: svar på frågeformuläret, begäran om översyn och Eurostat

e) *Tillväxt*

(165) Marknaden stagnerade under skadeundersökningsperioden. Ingen tillväxt skedde inom unionsindustrin, och trots de omstruktureringsinsatser som gjordes förlorade unionsindustrin tvärtom ytterligare marknadsandelar till den allt större importen från i synnerhet länder för vilka åtgärder inte tillämpas. Att förbrukningen minskat något under översynsperioden ska ses mot bakgrund av den tillfälliga råvarubristen (PTA) i unionen samt på den globala marknaden.

▼B

f) *Sysselsättning och produktivitet*

(166) Sysselsättningsnivån i unionsindustrin minskade med 41 % mellan 2008 och översynsperioden. Minskningen var konstant under skadeundersökningsperioden, däribland under 2010, då produktionen ökade (se skäl 160). Mot bakgrund av den ökade produktiviteten beror denna minskning på de omstruktureringsinsatser som gjordes av ett antal unionstillverkare.

(167) Produktiviteten hos unionsindustrins arbetsstyrka, mätt i produktion (ton) per anställd och år, ökade med 50 % under skadeundersökningsperioden. Ökningen beror på att tillverkningen minskade i lägre takt än sysselsättningen och är ett tecken på ökad effektivitet hos unionsindustrin. Detta faktum var särskilt tydligt 2010, då tillverkningen ökade samtidigt som sysselsättningen minskade och produktiviteten var 37 % högre än 2008.

Tabell 10

Sysselsättning och produktivitet

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Antal anställda	2 060	1 629	1 449	1 218
Index	*100*	*79*	*70*	*59*
Produktivitet (ton/anställd)	1 130	1 294	1 545	1 698
Index (2008 = 100)	*100*	*115*	*137*	*150*

Källa: Svar på frågeformulär, begäran om översyn

g) *Den faktiska subventionsmarginalens storlek*

(168) Med hänsyn till hur priskänslig marknaden är för denna produkt kan inverkan på unionsindustrin av den faktiska subventionsmarginalen för den indiska importen inte anses vara försumbar. Det bör noteras att denna indikator är mer relevant när man undersöker sannolikheten för återkommande skada. Om åtgärderna skulle upphöra att gälla är det troligt att den subventionerade importen skulle återkomma i sådana volymer och till sådana priser att verkningarna av subventionsmarginalens storlek skulle bli betydande.

h) *Återhämtning från effekterna av tidigare subventioner*

(169) Även om de ovan undersökta indikatorerna visar att vissa ekonomiska indikatorer har förbättrats inom unionsindustrin sedan de slutgiltiga utjämningsåtgärderna infördes 2001, är dessa indikatorer även ett bevis på att unionsindustrin fortfarande är sårbar.

4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

a) *Lager*

(170) Lagernivån var 24 % högre under översynsperioden jämfört med nivåerna 2008. Lagren ligger dock kvar på tidigare fastställda nivåer jämfört med produktionen, dvs. 5–6 %.

▼B

Tabell 11

Lager

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Utgående lager	51 495	54 808	54 314	64 069
Index (2008 = 100)	*100*	*106*	*105*	*124*

Källa: Svar på frågeformulär

b) *Prisutveckling*

(171) Beträffande prisutvecklingen närmade sig priserna 2008 års nivå under 2010, efter en inledande minskning under 2009 (-16 %), främst på grund av den ekonomiska krisen. Därefter skedde en kraftig ökning av det genomsnittliga enhetspriset under översynsperioden, vilket motsvarade en ökning under skadeundersökningsperioden på 25 %.

(172) Den plötsliga prisökningen under översynsperioden bör betraktas mot bakgrund av den oväntade marknadsutvecklingen i slutet av 2010 och under första kvartalet av 2011 på bomullsmarknaden. Såsom anges ovan (skäl 155), ledde de rekordhöga bomullspriserna till en övergång till polyesterfiber som konkurrerar om samma råvara som PET-plast. Den ökade efterfrågan på råvara, framför allt PTA, pressade upp priserna på PET-plast i Asien och Mellanöstern, vilket även påverkade priserna på PET-plast i unionen. Prisökningen i unionen vid samma tidpunkt stärktes ytterligare genom den kortsiktiga bristen på PTA i unionen på grund av att en av PTA-tillverkarna i unionen deklarerat force majeure.

Tabell 12

Försäljningspris per enhet i unionen

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Försäljningspris per enhet i EU (euro/ton)	1 066	891	1 045	1 330
Index (2008 = 100)	*100*	*84*	*98*	*125*

Källa: Svar på frågeformulär

c) *Faktorer som påverkar försäljningspriserna*

(173) Försäljningspriset på PET-plast följer normalt pristrenderna för dess viktigaste råvaror (främst PTA och monoetylenglykol, MEG) eftersom de utgör upp till 90 % av den totala kostnaden för PET-plast. PTA är ett oljederivat, vars pris varierar beroende på priset på råolja. Detta orsakar stora prisfluktuationer för PET-plast.

(174) Vidare konkurrerar PET-plast om samma råvara som polyesterfiber, vars produktion i samma utsträckning som PET-plast är beroende av tillgången på PTA. Eftersom polyesterfiber är ett alternativ till bomull för textilindustrin är priset på PET-plast därför också känsligt för utvecklingen på bomullsmarknaden.

▼B

d) *Löner*

(175) De genomsnittliga lönerna minskade med 7 % under skadeundersökningsperioden. Denna minskning skedde under översynsperioden och förstärkte de produktivitetsvinster som konstaterats ovan (se skäl 167).

Tabell 13

Löner

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Löner (i genomsnitt per person)	54 512	56 014	54 876	50 784
Index (2008 = 100)	*100*	*103*	*101*	*93*

Källa: Svar på frågeformulär

e) *Lönsamhet och räntabilitet*

(176) Lönsamheten och räntabiliteten ökade avsevärt mellan 2008 och översynsperioden. Försäljningsvinsten på unionsmarknaden ökade från -7,9 % 2008 till 5,3 % under översynsperioden, medan räntabiliteten ökade från -9,6 % till 10,6 %. Under 2008 påverkades resultatet av att en unionstillverkare hade ett särskilt dåligt resultat. Unionsindustrins förbättrade ekonomiska situation under 2009 och 2010, då priserna låg under 2008 års nivåer, visar dock på det svaga sambandet mellan priser och lönsamhet. Den ökade lönsamheten tycks tvärtom ha ett nära samband med ett förbättrat kapacitetsutnyttjande och de produktivitetsvinster som konstateras ovan.

(177) Tack vare utvecklingen på den globala marknaden vid årsskiftet 2010/2011, i kombination med de omstruktureringsinsatser och de effektivitetsvinster som anges ovan, kunde unionsindustrin öka sin lönsamhet under 2010 och nå en lönsamhet på 5,3 % under översynsperioden.

(178) En berörd part ansåg att denna utveckling var oväntad och ovanlig, och inte borde betraktas som representativ för hela unionsindustrins situation.

(179) I det hänseendet bör det noteras att unionsindustrin kunde dra nytta av det ökade priset på PET-plast i slutet av 2011 och i början av 2012, eftersom den hade fastställt priset på PET-plast innan de nämnda marknadshändelserna inträffade. Enligt de statistiska uppgifter om utvecklingen efter översynsperioden som parterna ingett, minskade PET-tillverkarnas vinstmarginaler avsevärt under 2012. Därigenom bekräftas det att lönsamheten under 2011 (översynsperioden) i hög grad påverkades av oväntade och tillfälliga globala ekonomiska händelser (skäl 155) som sannolikt inte kommer att inträffa igen och som inte kan anses vara permanenta och representativa för unionsindustrins situation.

▼B

Tabell 14

Lönsamhet och räntabilitet

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Lönsamhet (försäljning i unionen) (%)	– 7,9	1,6	4,8	5,3
Index	*100*	*221*	*261*	*267*
Räntabilitet (%)	– 9,6	2,3	8,9	10,6
Index (2008 = 100)	*100*	*224*	*292*	*310*

Källa: Svar på frågeformulär

f) *Kassaflöde och kapitalanskaffningsförmåga*

(180) Kassaflödet förbättrades avsevärt under skadeundersökningsperioden, i linje med förbättringen under den senaste tiden av unionsindustrins lönsamhet.

Tabell 15

Kassaflöde

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Kassaflöde (i euro)	– 59 419 394	40 940 883	96 614 649	103 761 169
Index (2008 = 100)	*100*	*269*	*363*	*375*
% av omsättningen	– 5,9	4,5	8,3	7,5
Index (2008 = 100)	*100*	*176*	*242*	*229*

Källa: Svar på frågeformulär

(181) Det fanns inget som tydde på att unionsindustrin hade haft svårt att anskaffa kapital, vilket i första hand beror på att några av tillverkarna ingår i större koncerner.

g) *Investeringar*

(182) Investeringsnivån minskade generellt sett med 35 % under skadeundersökningsperioden. De första investeringarna som gjordes 2008 minskade drastiskt under 2009 och har inte återhämtat sig sedan dess.

Tabell 16

Investeringar

	2008	2009	2010	Översyns-perioden
Investeringar (tusen euro)	72 341 598	5 404 705	15 994 659	47 217 003
Index (2008 = 100)	*100*	*7*	*22*	*65*

Källa: Svar på frågeformulär

▼B

5. **Slutsats beträffande unionsindustrins situation**

(183) Analysen av de makroekonomiska uppgifterna visar att unionsindustrins tillverkning och försäljning minskade under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins marknadsandel har ännu inte återhämtat sig fullt ut sedan den inledande minskningen 2009 och den minskade totalt med 3 procentenheter under skadeundersökningsperioden (till 77 % under översynsperioden). Den minskade sysselsättningen och kapaciteten är ett resultat av den pågående omstruktureringen och ska ses mot bakgrund av det ökade kapacitetsutnyttjandet och den ökade produktiviteten.

(184) Samtidigt visade merparten av de relevanta mikroekonomiska indikatorerna tecken på en förbättring. Lönsamheten, räntabiliteten och kassaflödet ökade avsevärt mellan 2010 och översynsperioden. Investeringarna, å andra sidan, minskade drastiskt under 2009 och har inte återhämtat sig sedan dess.

(185) På det hela taget har den ekonomiska situationen för industrin förbättrats. Denna förbättring har dock skett relativt nyligen och bygger till en viss del på en oförutsedd och tillfällig marknadsutveckling vid årsskiftet 2010/2011 (se skäl 155). Detta stöds genom de uppgifter som lämnats om utvecklingen av unionsindustrins marginaler under 2012 (se skäl 179), som visar på en minskning jämfört med översynsperioden.

(186) Mot bakgrund av ovanstående analys har unionsindustrins situation förbättrats och tycks inte ha lidit någon väsentlig skada. Trots en tydligt positiv utveckling och de betydande omstruktureringsinsatserna är dock unionsindustrins situation fortfarande prekär.

(187) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte några parter slutsatsen att unionsindustrins läge fortfarande var prekärt, och anförde att unionsindustrin var sund och hade lagts om i grunden sedan 1999. Det bör påpekas, vilket redan nämnts i skäl 184, att inte alla ekonomiska indikatorer utvecklats positivt under skadeundersökningsperioden trots förbättringarna och konsolideringen överlag. Exempelvis minskade tillverkning, försäljningsvolym och marknadsandel. Förbättringarna var dessutom något som skett alldeles nyligen, och mot bakgrund av den sjunkande lönsamheten under 2012 förmodligen kortlivade. Därför drogs slutsatsen att även om ingen väsentlig skada kunde bevisas föreligga under översynsperioden var unionsindustrins situation fortfarande prekär. Argumentet avvisades därför.

(188) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte några parter att man använt uppgifter som avsåg tiden efter översynsperioden för att bedöma unionsindustrins ekonomiska situation. Som svar på detta påstående kan anföras att unionsindustrins situation bedömdes med avseende på skadeundersökningsperioden, och att ingen väsentlig skada kunde konstateras föreligga på den grunden. Unionsindustrins lönsamhetsutveckling efter skadeundersökningsperioden är i det här fallet dock relevant främst i samband med den extraordinära utvecklingen på världsmarknaden vid årsskiftet 2010/2011. Den illustrerar också de fluktuationer som kännetecknar branschen. Påståendet avvisades därför.

▼B

F. **SANNOLIKHET FÖR ATT SKADAN ÅTERKOMMER**

1. **Den prognostiserade importvolymens och prisernas inverkan om åtgärderna skulle upphävas**

(189) Undersökningen har visat att importen från Indien har fortsatt att subventioneras, och att det inte finns några indikationer på att subventioneringen kommer att minskas eller avbrytas i framtiden.

(190) En framåtblickande analys av unionens sannolika importvolymer från Indien visade att importen från Indien, med tanke på den för export tillgängliga överskottskapaciteten (se skäl 125), prisnivåerna i unionen och unionsmarknadens attraktionskraft, sannolikt skulle öka till högre nivåer än under översynsperioden om åtgärderna skulle upphävas. Med den planerade kapacitetsutökningen uppskattas den överskottskapacitet som är tillgänglig för export nå omkring 600 000–700 000 ton inom den närmaste tiden, vilket skulle motsvara ungefär 21–25 % av total unionsförbrukning under översynsperioden.

(191) Med tanke på den fortsatta subventioneringen förväntas priserna på importen från Indien sjunka ytterligare om åtgärderna mot Indien skulle upphävas. Exportörerna skulle också tvingas konkurrera med lågprisimport från andra länder och de skulle sannolikt sänka sina priser ytterligare för att öka sin andel av unionsmarknaden.

(192) Mot den bakgrunden kommer unionsindustrin sannolikt att exponeras för stora importvolymer från Indien till priser som är lägre än genomsnittspriserna inom unionsindustrin, vilket skulle undergräva den nyligen förbättrade ekonomiska situationen för denna industri. Följaktligen är det sannolikt att unionsindustrin skulle lida väsentlig skada om åtgärderna mot Indien skulle upphävas.

2. **Produktionskapacitet och överskottskapacitet som är tillgänglig för export**

(193) Såsom konstateras ovan (se skäl 125) har de exporterande tillverkarna i Indien möjlighet att öka sina exportvolymer till unionsmarknaden. Indiens produktionskapacitet ökade avsevärt under skadeundersökningsperioden (se skäl 125). Enligt de tillgängliga uppgifterna förväntas Indien öka sin kapacitet ytterligare, vilket skulle skapa en skillnad på 600 000–700 000 ton mellan den inhemska förbrukningen och den produktionskapacitet som är tillgänglig för export inom den närmaste framtiden. Denna för export tillgängliga överskottskapacitet måste anses vara betydande, eftersom den motsvarar ungefär 21–25 % av den nuvarande unionsförbrukningen under översynsperioden.

(194) Även om importen till unionen var relativt låg mer än fördubblades den under skadeundersökningsperioden och det finns därför en risk för att betydande exportvolymer från Indien överförs till EU.

▼B

3. **Förlust av exportmarknader**

(195) Handelspolitiska skyddsåtgärder tillämpas för närvarande på indisk import i Turkiet och Sydafrika. Den därav följande möjliga förlusten av dessa exportmarknader för Indien är en annan indikator på att unionsmarknaden sannolikt skulle bli föremål för Indiens export om dessa åtgärder skulle upphöra.

(196) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte några parter slutsatserna rörande förlust av exportmarknader för Indien. Det gjordes gällande att bägge marknaderna var marginella exportmarknader och att inga betydande exportvolymer därför kunde ledas om från dessa marknader till unionen om åtgärderna skulle upphävas. Det bör påpekas att blotta förekomsten av handelspolitiska skyddsåtgärder på vissa marknader utesluter varje meningsfull jämförelse av marknadernas relativa betydelse med och utan åtgärder för ett visst land. Dessutom antogs inte, trots vad som gjordes gällande, att exportvolymer från Indien till dessa länder skulle ledas om till unionens marknad. I stället antogs att förekomsten av handelspolitiska skyddsåtgärder på andra tredjeländers marknader begränsar dessa tredjeländers kapacitet att absorbera den förutspådda ökningen av Indiens överskottskapacitet som är tillgänglig för export. Påståendet avvisades därför.

(197) Att handelspolitiska skyddsåtgärder tillämpas i tredjeländer är också en indikation på att prissättningen på indisk export sannolikt kan sprida sig till unionsmarknaden.

4. **Unionsmarknadens attraktionskraft**

(198) Unionsmarknaden för PET-plast är attraktiv tack vare sin storlek och sina priser, eftersom den är den tredje största marknaden i världen med ett strukturellt behov av import och med högre priser än på andra marknader. Beträffande Indien tenderar importpriserna till unionen att vara högre än priserna till andra tredjeländer, vilket visar på unionsmarknadens attraktionskraft för indisk export. Detta framgår tydligt av det faktum att importen från Indien fördubblades under skadeundersökningsperioden, trots de gällande åtgärderna.

(199) Unionsmarknadens attraktionskraft för exportörer bekräftas också genom att unionsindustrin fortsatte att förlora marknadsandelar till den växande importen från länder för vilka inga åtgärder tillämpas. Detta gäller särskilt Sydkorea, som avsevärt ökade sin export till unionsmarknaden 2012, efter det att åtgärderna för landet löpt ut.

5. **Andra faktorer**

(200) Inverkan av import från andra tredjeländer med gällande åtgärder på unionsindustrins situation ansågs inte vara betydande, på grund av de relativt låga importvolymerna och den avsevärda minskningen av deras marknadsandel under översynsperioden.

▼B

(201) Importvolymen från andra tredjeländer utan gällande åtgärder ökade under skadeundersökningsperioden, men det respektive genomsnittliga importpriset låg kvar nära unionsindustrins genomsnittliga pris. Därför anses inverkan av importen från dessa länder på unionsindustrins situation vara begränsad.

6. **Ofri marknad**

(202) Efter meddelandet av uppgifter anförde några parter att eftersom vissa PET-tillverkare och konverterare var vertikalt integrerade, såldes en betydande del av PET för ofri användning som inte konkurrerade med importen. Det anfördes också att den ofria marknadens andel var betydande, vilket skulle påverka bedömningen.

(203) På grundval av uppgifter som samlats in från unionstillverkare i urvalet konstaterades den ofria försäljningens andel vara insignifikant (mindre än 10 %). Det måste framhållas att de ifrågavarande parterna uttryckte PET-tillverkarnas verksamhet i förpackningsbranschen som installerad produktionskapacitet för PET, inte som marknadsandel för förpackningar. Således konstaterades påståendet om en väsentlig andel ofri användning vara obestyrkt. Beträffande prisnivåerna konstaterades priserna för försäljning till närstående och andra köpare ligga inom samma intervall.

(204) Därför konstaterades att det inte var nödvändigt att göra någon särskild analys av ofri försäljning, och parternas påståenden avvisades.

7. **Parternas synpunkter**

(205) Enligt vissa parter hade unionen inte lidit någon skada på grund av importen från Indien under översynsperioden, vilket framgår av unionsindustrins relativa ekonomiska hälsa och vinster. Det bör noteras att ingen fortsatt skada för unionsindustrin har fastställts i detta fall, och parternas argument överensstämmer därför med undersökningsresultaten.

(206) Vissa parter hävdade att andra faktorer, som exempelvis strukturella brister inom unionsindustrin och bristande investeringar samt säsongsbetonade och konjunkturrelaterade faktorer (som exempelvis dåligt väder och ekonomiska kriser) skulle kunna påverka unionsindustrins situation. Beträffande den första punkten bör det noteras att en omstrukturering av unionsindustrin redan har inletts och att de effektivitetsvinster som gjorts visar att parternas argument är ogrundat. När det gäller konjunkturrelaterade faktorer tycks de berörda effekterna inte längre uppstå, även om den ekonomiska krisen påverkade unionsindustrins situation under 2009, såsom nämns ovan i skäl 171. Beträffande inverkan av

▼B

dåligt väder kan detta delvis förklara den minskade förbrukningen under översynsperioden, men å ena sidan har dess påstådda inverkan på unionsindustrins situation inte styrkts och å andra sidan tycks den måttliga minskningen under 2011 snarare bero på en tillfällig råvarubrist på grund av utvecklingen på den globala marknaden under 2011. Därför är inget av dessa argument motiverat mot bakgrund av undersökningsresultaten.

(207) Vidare hävdade vissa parter att det i detta fall är osannolikt att skadan återkommer om åtgärderna skulle löpa ut, eftersom unionsindustrin tack vare sin struktur (koncentration och vertikal integration) skyddas från effekten av import. Det har vidare hävdats att en övergång till importerad PET-plast varken är önskvärd eller möjlig inom den närmaste framtiden, särskilt eftersom inköpskontrakt och inköpspolicyer samt förfarandet för godkännande för stora varumärkesinnehavare (nedströmsanvändare) gör det besvärligt att byta leverantörer av PET-plast. Det bör noteras att enligt resultatet av undersökningen fortsatte unionsindustrin att förlora marknadsandelar till import under skadeundersökningsperioden. Det visar å ena sidan att unionsindustrin inte är skyddad från effekterna av importen och å andra sidan att en övergång till import inte är hypotetisk utan faktiskt redan sker. Dessa argument avvisades därför.

(208) Efter meddelandet av uppgifter upprepade vissa parter påståendet att unionsindustrin på grund av sin struktur var skyddad från importörernas konkurrens. När det för det första gäller påståendet om dominerande ställning för en tillverkarkoncern i unionen, som kontrollerar fem tillverkare, bör det påpekas att unionsmarknaden är öppen med åtta andra tillverkare som verkar utanför den här koncernen, och med ökande konkurrens från tredjelandsimport från både länder med och utan handelspolitiska åtgärder. För det andra är koncentration kännetecknande för den här typen av råvarubaserad verksamhet som behöver stordriftsfördelar för att vara lönsam. För det tredje befanns ingen aktör vara prisledande på unionsmarknaden. Slutligen upprepade parterna att inverkan av importen från de tre berörda länderna inte hade bedömts i ljuset av att vissa unionstillverkare var vertikalt integrerade med förpackningsföretag eller tillverkare av PTA. Som sägs i skäl 205 hade dessa aspekter i själva verket beaktats och befunnits ogrundande. Kontrollen av de företag som var vertikalt integrerade med råvaruproducenter visade dessutom att den inte fanns någon konkurrensfördel då överlåtelserna skedde till marknadspris. Således avvisades påståendet att unionsindustrin skulle vara skyddad från konkurrensen.

▼B

(209) Slutligen hävdade vissa parter att det inte finns något som stöder slutsatsen att Indiens exportkapacitet kan riktas in på unionsmarknaden till ”billiga priser” med tanke på att i) den inhemska efterfrågan i Indien växer och förväntas fortsätta växa; ii) det finns ett överskott av PET-plast jämfört med den inhemska förbrukningen, men konkurrensen på exportmarknaderna har inte lett till export till abnormt låga priser; iii) den ökade produktionskapaciteten i Asien motsvarar den förväntade ökningen av efterfrågan globalt. Det bör noteras att det framgår av resultatet av den aktuella undersökningen att den beräknade tillväxtkapaciteten visar på ett allt större överskott av produktionskapacitet jämfört med den inhemska efterfrågan. Dessutom var de indiska priserna på marknaderna i tredjeländer lägre än de indiska importpriserna till EU. Utifrån de resultat som anges ovan i skälen 189–199 är det sannolikt att den subventionerade indiska importen kommer att inriktas på unionsmarknaden i betydande omfattning till ett pris som är lägre än genomsnittspriset inom unionsindustrin om utjämningsåtgärderna skulle upphöra att gälla. Mot denna bakgrund avvisas parternas argument.

8. **Slutsats om återkomst av skada**

(210) Mot bakgrund av ovanstående dras slutsatsen att det är sannolikt att avsevärda volymer subventionerad import från Indien skulle ledas om till unionsmarknaden om utjämningsåtgärderna skulle upphävas. Till följd av den fortsatta subventioneringen skulle priserna på importen högst sannolikt underskrida unionsindustrins priser. Priserna på denna import skulle troligen minska ännu mer om de indiska exporterande tillverkarna försöker öka sina marknadsandelar. Detta skulle med största sannolikhet leda till ett ökat pristryck på unionsindustrin, vilket skulle inverka negativt på dess situation.

(211) Under skadeundersökningsperioden förbättrades unionsindustrins situation, särskilt dess produktivitet och kapacitetsutnyttjande samt dess vinstmarginaler, som under översynsperioden nådde en nivå nära det vinstmål som fastställdes i den ursprungliga undersökningen. Det kan därför fastslås att unionsindustrin inte lidit någon väsentlig skada under översynsperioden, trots att den fortfarande befinner sig i en bräcklig situation. Med tanke på den sannolika betydande ökningen av subventionerad import från Indien, som troligen kommer att underskrida unionsindustrins försäljningspriser, fastslås det att det är mycket sannolikt att situationen skulle försämras och att den väsentliga skadan skulle återkomma om åtgärderna skulle upphöra att gälla.

G. **UNIONENS INTRESSE**

(212) I enlighet med artikel 31 i grundförordningen undersöktes det huruvida ett bibehållande av de gällande utjämningsåtgärderna skulle strida mot unionens intresse som helhet. Unionens intresse fastställdes på grundval av en bedömning av alla berörda intressen. Alla berörda parter gavs tillfälle att lämna synpunkter enligt artikel 31.2 i grundförordningen.

▼B

(213) Det bör erinras om att antagandet av åtgärder inte ansågs strida mot unionens intresse vare sig i den ursprungliga undersökningen eller i den senaste översynen vid giltighetstidens utgång. Analysen vid den senaste översynen vid giltighetstidens utgång gjordes i en situation då åtgärderna redan hade införts och således beaktade bedömningen all negativ inverkan på de berörda parterna av de aktuella åtgärderna.

(214) Mot denna bakgrund undersöktes det om det, trots slutsatserna om fortsatt subventionering och sannolikhet för återkommande skada, fanns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i unionens intresse att bibehålla åtgärderna i detta särskilda fall.

1. **Unionsindustrins intresse**

(215) Fortsatta utjämningsåtgärder på import från Indien skulle hjälpa unionsindustrin att fullfölja den pågående omstruktureringen och stärka dess ekonomiska situation, som inte förbättrats förrän på senare tid, eftersom det skulle göra det möjligt att skydda unionsindustrin från subventionerad import från Indien i betydande volymer, vilket unionsindustrin inte skulle kunna hantera. Unionsindustrin skulle därför fortsatt gynnas av att de gällande utjämningsåtgärderna bibehålls.

(216) Följaktligen fastslås det att det skulle ligga i unionsindustrins intresse att bibehålla utjämningsåtgärderna mot Indien.

2. **Icke-närstående unionsimportörers intresse**

(217) Ingen av de icke-närstående importörerna deltog i undersökningen. Trots de gällande åtgärderna fortsatte importen från Indien och fördubblades nästan under skadeundersökningsperioden.

(218) Uppgifter lämnades även om import från andra tredjeländer för vilka inga åtgärder tillämpas, vilken nådde en betydande marknadsandel under översynsperioden (se skäl 149). Trots att åtgärder tillämpades hade importörerna alltså tillgång till alternativa leveranskällor.

(219) Med hänsyn till att det inte finns några belägg för att de gällande åtgärderna har haft en avgörande påverkan på importörerna, dras slutsatsen att ett bibehållande av åtgärderna inte kommer att strida mot unionsimportörernas intresse.

3. **Unionens råvaruleverantörers intresse**

(220) Råvaran för tillverkningen av den berörda produkten är PTA/MEG. Två av fem kända råvarulevantörer (en leverantör av PTA och en av MEG) deltog i undersökningen genom att lämna in svar på frågeformuläret. Båda råvaruleverantörerna framförde sitt stöd åt fortsatta åtgärder.

(221) Det framgick av undersökningen att de samarbetsvilliga PTA-tillverkarna stod för en betydande del av de PTA-inköp som gjordes av de unionstillverkare som ingick i urvalet under översynsperioden. Med tanke på att PTA inte har något annat användningsområde inom unionen än tillverkning av PET-plast, är det rimligt att anta att PTA-tillverkarna i hög grad är beroende av PET-industrin.

▼B

(222) Beträffande den samarbetsvilliga MEG-leverantören, stod MEG endast för en relativt liten del av dess totala omsättning under översynsperioden. Beträffande MEG är PET-plast inte dess enda eller främsta användningsområde och MEG-tillverkare är mindre beroende av situationen för PET-industrin. Bedömningen är följaktligen att fortsatt tillämpning av åtgärder mot subventionerad import av PET-plast från Indien skulle ha en positiv inverkan på MEG-leverantörer, även om den sannolikt skulle vara begränsad.

(223) Det hävdades att råvaruleverantörerna inte är beroende av unionstillverkarna av PET-plast samt att två av fyra unionstillverkare som ingick i urvalet faktiskt importerade råvaran.

(224) Beträffande detta påstående framgick det av undersökningen att det importerade materialet främst utgjordes av MEG, som kan ha andra användningsområden än tillverkning av PET-plast. Det fanns inget som tydde på en mer än försumbar import av PTA till unionen. Detta påstående påverkar därför inte de slutsatser som dragits om PTA-tillverkarnas beroende av tillverkningen av PET-plast i unionen.

(225) Följaktligen anses det att en fortsatt tillämpning av åtgärder mot subventionerad import av PET-plast från Indien skulle gynna PTA-tillverkarna, och även MEG-leverantörerna, om än i mindre utsträckning. En fortsatt tillämpning av åtgärder mot import från Indien skulle följaktligen inte strida mot råvaruleverantörernas intresse.

(226) Efter utlämnandet av uppgifter anförde några parter att PTA exporterades och att PTA-tillverkarna därför inte skulle vara beroende av unionsindustrin. Inga uppgifter till stöd för detta påstående lades fram. Parternas argument avvisades därför såsom obestyrkt.

(227) Vidare hävdade samma parter att ett upphävande av åtgärderna inte skulle påverka PTA-tillverkarna, då de samarbetsvilliga användarna inte skulle gå över till importvaror utan fortsätta att köpa in PET från unionsindustrin. PTA-förbrukningen i unionen skulle alltså ligga kvar på samma nivå. Enligt undersökningen fortsatte dock unionsindustrin att förlora marknadsandelar till importvarorna under skadeundersökningsperioden. Detta visar att övergången till importvaror inte är teoretisk (se skäl 164). Parternas argument avvisades därför.

4. **PET-återvinningsindustrins intresse**

(228) Unionsindustrin hävdade att återvinningsindustrins situation beror på det stabila priset på nytillverkad PET-plast (ej återvunnen PET-plast) på unionsmarknaden. Deras påstående styrktes genom ett pressmeddelande från en sammanslutning av plaståtervinningsföretag i Europa, enligt vilket ett möjligt upphävande av åtgärderna för nytillverkad PET skulle kunna förvärra återvinningsindustrins situation ytterligare.

▼B

(229) Vissa berörda parter ifrågasatte att återvinningsindustrins situation är beroende av det stabila priset på nytillverkad PET-plast på unionsmarknaden och hävdade att priserna på nytillverkad PET-plast och återvunnen PET-plast inte hade något samband. De hävdade att återvunnen PET-plast främst används för tillverkning av polyesterfiber och därför inte kan kopplas till prisutvecklingen för nytillverkad PET-plast. Det noterades vidare att återvunnen PET-plast fullt ut bärs upp av buteljeringsföretagen och att industrin således inte är beroende av tillverkarna av PET-plast. Det noterades slutligen även att återvinningsindustrin inte deltog som en berörd part i den aktuella undersökningen.

(230) Eftersom återvinningsindustrin inte deltog i denna undersökning, kunde inget av ovannämnda påståenden kontrolleras mot de faktiska uppgifterna. Det anses därför att de gällande åtgärderna i sin helhet inte skulle strida mot unions-återvinningsindustrins intresse.

5. **Användarnas intresse**

(231) Den berörda produkten används främst för att tillverka flaskor för vatten och läskedrycker. Dess användning för tillverkning av andra förpackningar (livsmedel, folie m.m.) är fortfarande relativt begränsad. PET-flaskor tillverkas i två steg: i) först tillverkas en förform genom insprutning av PET, och ii) sedan värms förformen upp och blåses till en flaska. Flasktillverkning kan vara en integrerad process (det vill säga att samma företag köper PET-plast, tillverkar en förform och blåser den till flaskor) eller inskränka sig till det andra steget (blåsning av förformen till en flaska). Förformarna kan vara relativt enkla att transportera eftersom de är små och komprimerade, medan tomma flaskor är instabila och på grund av sin storlek mycket dyra att transportera.

(232) Mot bakgrund av detta har två huvudgrupper av användare nedströms identifierats för att studera inverkan av de gällande åtgärderna: i) konverterare och/eller flasktillverkare, som konverterar PET-flingor till förformar (eller flaskor) och säljer dem för behandling nedströms; och ii) buteljeringsföretag, som fyller (och blåser) flaskorna från förformen; denna grupp omfattar merparten av tillverkarna av mineralvatten och läskedrycker. Buteljeringsföretagen är ofta aktiva inom PET-branschen, antingen via integrerad flasktillverkning eller via så kallade tolling-avtal med underleverantörer som kan vara konverterare och/eller flasktillverkare för vilka de förhandlar om PET-priset med tillverkaren (*soft tolling*) eller till och med köper PET för egna flaskor (*hard tolling*).

(233) Sjutton användare (fem konverterare och tolv buteljeringsföretag) samarbetade i undersökningen och svarade på frågeformuläret. De samarbetsvilliga konverterarna står för 22,7 % och buteljeringsföretagen för 13 % av den totala PET-förbrukningen i unionen. Buteljeringsföretagens svar kom från olika delar av de multinationella företagen (så kallade varumärkesinnehavare).

▼B

(234) Det har fastställts att de samarbetsvilliga användarna främst använder PET-plast från unionstillverkare och endast en liten andel importerad PET-plast. Importen från Indien stod för ungefär hälften av denna import och således för en minimal andel av den införskaffade PET-plasten. PET-plast importerades emellertid också från andra tredjeländer för vilka åtgärder inte tillämpas och denna import nådde en betydande marknadsandel under översynsperioden (se skäl 149). Trots att åtgärder tillämpades hade användarna därför tillgång till alternativa leveranskällor.

6. **Användarindustrins argument**

(235) Användarna hävdade att de i hög grad hade påverkats av de betydande prisökningarna på PET-plast under senare år, vilka inte kan föras över på återförsäljarna och konsumenterna i den aktuella ekonomiska situationen. Enligt användarna beror dessa prisökningar på många års samlad tillämpning av handelspolitiska skyddsåtgärder, vilka skyddade unionstillverkarna från konkurrens av import vid den tidpunkt då unionens PET-industri blev mer koncentrerad och integrerad. Användarna hävdade att de gällande åtgärderna, genom sin påstådda inverkan på PET-priset, följaktligen påverkat nedströmsindustrin genom minskad sysselsättning, försämrad forskning och utveckling och minskad konkurrenskraft, vilket har varit mer kännbart för de små och medelstora företagen. Användarna hävdade också att de förlorade arbetstillfällena på grund av de gällande åtgärderna överskred antalet personer som för närvarande är sysselsatta inom unionens PET-industri.

6.1 *Användarnas priskänslighet och kostnadsstruktur*

(236) Vad beträffar konverterarnas priskänslighet i fråga om PET-plast, konstaterades PET stå för omkring 80 % av de totala kostnaderna. PET-plast anses därför vara en kritisk kostnadskomponent för denna typ av verksamhet. Konverterarindustrin konstaterades vidare vara tämligen fragmenterad med en relativt svag förhandlingsposition gentemot de stora buteljeringsföretagen och med inneboende strukturella problem som är typiska för den råvarubaserade industrin. Följaktligen uppvisade denna sektor en allt större tendens till vertikal integration med buteljeringsföretagen och till användning av tolling-avtal genom vilka konverteringsavgifterna garanteras och PET-priset i slutänden förhandlas fram och betalas av buteljeringsföretagen. Det uppskattas att en stor andel av PET-inköpen på unionsmarknaden kontrolleras direkt av de stora buteljeringsföretagen. Eftersom kontrakten för förformar ofta omfattar en mekanism för att ta hänsyn till PET-priserna, är konverterarna allt mer neutralt inställda till utvecklingen av PET-priserna.

(237) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte några användare slutsatserna om ökad användning av tolling och prisformler. Uppgifterna i akten bekräftade dock tendensen. Påståendet avvisades därför.

▼B

(238) Användarna hävdade att de gällande åtgärderna inte skulle skada konverterarna om liknande åtgärder skulle införas för import på förformar till unionen. De hävdade även att det i områden nära unionens gränser till tredjeländer, där inga åtgärder tillämpas för import av PET-plast från Indien, finns incitament att flytta tillverkningen av förformar och importera dem utan utjämningsåtgärder för PET-plast till unionen. Användarna medgav att det i viss mån finns en ekonomisk logik bakom denna process. Med tanke på transportkostnaden kommer emellertid en förflyttning förmodligen endast att ske inom begränsade områden. De aktuella åtgärdernas negativa inverkan på vissa konverterare anses därför på det hela taget vara marginell.

(239) Beträffande PET-prisets inverkan på buteljeringsföretagen enligt de rapporterade uppgifterna uppskattas PET-plast på grundval av ett vägt genomsnitt utgöra 9 % av totalkostnaden för buteljerad läskedryck och 12 % av totalkostnaden för tillverkningen av buteljerat mineralvatten. Det visar att PET inte är den största kostnadskomponenten för buteljeringsindustrin.

(240) Vidare har det i undersökningen fastställts att PET-plast var det paketeringsmaterial som buteljeringsföretagen föredrog, även om det inte var det enda. PET-produkter stod för 75 % av omsättningen av vattenbuteljeringsföretagen och för 50 % av läskedryckstillverkarnas omsättning. Av undersökningen framgick det också att kontrakten mellan många stora buteljeringsföretag (varumärkesinnehavare) och PET-tillverkare utgick från en modell varigenom priset justeras med hänsyn till råvarupriserna för PET-plast. Detta bekräftar den befintliga förhandlingsstyrkan hos de stora och därför mest representativa buteljeringsföretagen i förhållande till PET-tillverkarnas konverteringsmarginal.

(241) Efter meddelandet av uppgifter upprepade några användare sitt argument att PET är en grundläggande kostnadskomponent för konverterare, läskedrycksföretag och flaskvattenföretag, och att resultaten i detta avseende var felaktiga och inte i överensstämmelse med angivna uppgifter. Det bör påpekas att konverterarnas situation har bedömts separat och att det här argumentet är ogrundat för dem (se skäl 236). Beträffande bedömningen av buteljeringsföretagens situation stämmer det att de kostnadsförhållanden som fastställts i undersökningen bygger på de samarbetsvilliga buteljeringsföretagens uppgifter som uppgetts enligt metoder som varit tillgängliga för alla parter. De fastställda kostnadsförhållandena överensstämde med resultaten i tidigare undersökningar av samma produkt ([1]). Parternas påståenden avvisades därför som obestyrkta.

([1]) Bland annat kommissionens förordning (EU) nr 473/2010 (EUT L 134, 1.6.2010, s. 25) och rådets förordning (EG) nr 192/2007.

▼B

(242) Efter meddelandet av uppgifter gjorde några användare gällande att de väsentligaste aspekterna av de företagsspecifika uppgifter som de lämnat inte återspeglades i bedömningen av unionens intresse. Det kan dock bekräftas att de uppgifter som användes var dem som användarna lämnat i sina besvarande frågeformulär. Beräkningsmetoderna fanns tillgängliga för samtliga berörda parter. Påståendet avvisades därför.

(243) Av undersökningen framgick det också att den förväntade eller önskvärda sänkning av PET-priserna som de kontrollerade buteljeringsföretagen själva beräknat och som skulle ske om åtgärderna skulle upphävas var försumbar. Utifrån dessa uppskattningar av ett sänkt PET-pris och de fastställda kostnadseffekterna, beräknades den respektive kostnadsminskningen variera mellan 0,3–0,7 % av totalkostnaderna för buteljeringsföretagens PET-relaterade verksamhet.

(244) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte några användare denna slutsats, och anförde att alla besparingar skulle bli beaktansvärda. Några användare lämnade nya uppskattningar i sina inlagor utan att lämna någon ny bevisning. Det bör påpekas att alla förutspådda besparingar är teoretiska, vilket också några av användarna själva vitsordat. För konverterarna lämnades inga kvantifierade prognoser om besparingar för detta segment. För buteljeringsföretagen gjordes bedömningen att om PET-priserna faktiskt skulle sjunka kan en besparing på omkring 0,3–0,7 % av totalkostnaderna mot bakgrund av buteljeringsföretagens kostnadsstruktur inte betraktas som signifikant. Eftersom inga nya uppgifter lämnades avvisades påståendet såsom obestyrkt.

(245) Användarna hävdade att vissa tillverkare av flaskvatten är naturligt sårbara på grund av de rättsliga krav som ställs på källvatten som ska buteljeras vid källan och på grund av begränsade tappningsvolymer. Sektorn domineras av små och medelstora företag, vilket inverkar på de berörda företagens kostnadsstruktur. Variationer har också konstaterats i prisnivåerna för slutprodukter i medlemsstaterna, beroende på lokalbefolkningens köpkraft. Mot den bakgrunden anses inverkan av en eventuell sänkning av PET-priserna, om åtgärderna skulle upphävas, bli större för denna del av buteljeringsindustrin.

6.2 *Påstående om högre priser och vinster för unionsindustrin*

(246) Vissa parter nämnde att PET-tillverkarna i unionen tillämpar högre priser och har större marginaler, och hävdade att detta ligger bakom prisökningarna under 2011. Detta påstående styrktes även genom jämförelsen mellan PET-priserna och genom prisskillnaden mellan råvarorna i unionen och på den asiatiska marknaden och i USA. Enligt användarna beror denna situation på de många handelspolitiska åtgärderna.

▼B

(247) Det bör noteras att höjningen av PET-priserna under 2011, samt prissänkningen 2009, var ett globalt fenomen som berodde på utvecklingen av råvarukostnaderna (se skäl 155). Parternas uppgifter visade systematiskt på ett mycket nära samband mellan utvecklingen av PET-priserna i Europa, Asien och USA. Det finns förvisso skillnader mellan PET-priserna i världen av olika orsaker, framför allt den specifika kostnadsstrukturen i varje region. Beträffande argumentet om en befintlig högre marginal i unionen, kan det konstateras att unionsindustrin också under de exceptionella omständigheter som rådde i slutet av 2010 och i början av 2011 nådde en lönsamhet som ansågs rimlig för denna typ av industri. Inga bevis för högre vinster lades fram. Argumentet om befintligheten av högre priser och större marginaler för PET-plast i unionen på grund av de berörda åtgärderna måste därför avvisas.

(248) Efter meddelandet av uppgifter upprepade några parter sitt argument att priserna i unionen var oförsvarligt höga beroende på den samlade inverkan av antidumpningsåtgärder på en marknad med koncentration bland unionstillverkarna, vertikal integration och begränsad produktion som inte kunde tillgodose efterfrågan. Vidare hävdades att prisuppgifterna visade att de högre priserna i unionen inte återspeglar de högre råvarukostnaderna. Det bör framhållas att argumenten om unionsindustrins koncentration, vertikal integration och produktionskapacitet bemöts i skälen 207 respektive 259. Beträffande dessa faktorers påstådda inverkan på PET-priset i unionen bör det has i åtanke att PET-prisets utveckling styrs av råvarupriserna, som utgör upp till 90 % av kostnaderna för PET (se skäl 173). Dessutom ökade PET-priserna 2010/2011 i hela världen (se skäl 172). Parternas påståenden avvisades därför såsom obestyrkta.

(249) Beträffande argumentet om skillnaden mellan PET-priset i unionen och priserna i Asien och USA och utöver vad som redan anförts i skäl 244, kunde det konstateras att prisskillnaden mellan priset i unionen och i USA fluktuerade men var måttlig. Unionspriserna var inte, som påståtts, systematiskt högre. Unionsmarknaden och den asiatiska marknaden befanns vara mycket olika i fråga om kostnadsstrukturer, särskilt när det gäller marknadens storlek, stordriftsfördelar, tillgång till råvaror samt kapacitet. Det var därför inte meningsfullt att jämföra medelpriserna mellan dessa två marknader. Parternas argument befanns således obestyrkta.

(250) Vidare hävdade några parter att priserna i unionen hade större spridning med avseende på råvarukostnaderna än i USA eller Asien. Jämförelsen av prisspridningen följer samma upplägg som jämförelsen av priserna på olika regionala marknader, med den skillnaden att variationer i råvarupriserna på olika regionala marknader har tagits med i beräkningen. De rådande strukturella skillnaderna mellan marknaderna kan dock förklara skillnaderna i

▼B

konversionsavgifter. De extraordinära vinster som unionsindustrin gjorde årsskiftet 2010/2011 förklaras i skäl 179. Inte i någon av situationerna konstaterades åtgärderna ha betydelse. Därför avvisades parternas påstående.

(251) Samma parter gjorde också gällande att den största tillverkaren i unionen tog ut högre priser i unionen än på andra marknader och gjorde större vinst 2010 i unionen än på andra håll. I detta sammanhang kan påpekas att det är ekonomiskt förklarligt att ett multinationellt företag har olika kostnadsstrukturer och därigenom olika priser på olika regionala marknader. De exceptionella vinsterna årsskiftet 2010/2011 förklaras i skäl 179. Därför avvisades argumentet.

6.3 *Användarnas ekonomiska situation och åtgärdernas påstådda inverkan*

(252) Vidare diskuterades den allt sämre ekonomiska situationen för användarindustrin, i form av nedläggning av anläggningar och minskad sysselsättning. Enligt användarna beror detta på höjningen av PET-priset. Användarna hävdade vidare att konkurrenskraften för Europas ledande varumärken har urholkats, eftersom deras export till tredjeländer står i direkt konkurrens med buteljerade produkter som tillverkas av PET-plast till internationella priser.

(253) Mot bakgrund av den information som de samarbetsvilliga användarna lämnat, bör det noteras att användarsegmentet inte konstaterades göra förluster även om den totala lönsamheten minskade under översynsperioden. Användarindustrins vinstmarginal, fastställd på grundval av användarnas uppgifter i frågeformulären och beräknad enligt den metod som gjorts tillgänglig för samtliga parter, konstaterades vara liknande den lönsamhet som fastställts för unionsindustrin under översynsperioden. De två kontrollerade företagen (buteljeringsföretag) rapporterade en ny ökning av produktionsvolymer och en ökad lönsamhet under skadeundersökningsperioden. Vissa konverterare konstaterades ha snäva marginaler, och hade i vissa fall strukturella och ekonomiska problem. Inget direkt samband konstaterades dock med de gällande åtgärderna i detta hänseende. På samma sätt kopplades en del av försämringen av buteljeringsföretagens ekonomiska situation till åtstramningen under 2011 på grund av den plötsliga höjningen av PET-priset, som inte kunde föras över till återförsäljarna under den aktuella ekonomiska nedgången. Trots att det har konstaterats att användarindustrins situation i viss mån försämrades under 2011, har kopplingen mellan försämringen och befintligheten av åtgärder inte kunnat visas, särskilt som åtgärderna är i kraft sedan 2000.

▼B

(254) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte vissa parter slutsatsen att användarindustrin inte gick med förlust. Parterna anförde också att användarnas vinstmarginaler var lägre än unionsindustrins. Beträffande bedömningen av användarindustrins lönsamhet vederlade de samarbetsvilliga användarföretagens uppgifter påståendet. Den metod som använts var tillgänglig för alla parter. Även om vissa samarbetsvilliga användare kunde ha gått med förlust, befanns användarindustrin som helhet vara lönsam. Visserligen konstaterades ökningen av PET-priserna vara en av de faktorer som påverkade användarnas lönsamhet, men inget samband mellan åtgärderna och de aktuella företagens lönsamhet kunde påvisas. Påståendet om jämförelsen av användarnas och unionsindustrins lönsamhet underbyggdes inte. På grund av fluktuationerna i unionsindustrins lönsamhet (se skälen 176–179) kunde inte jämförelsen mellan de två segmenten betraktas som utslagsgivande. Trots allt hade bägge segmenten liknande lönsamhet under översynsperioden (se skäl 253). Därför avvisades parternas påståenden såsom obestyrkta.

(255) När det gäller den påstådda urholkningen av konkurrenskraften för unionstillverkarnas export av buteljerat mineralvatten/läskedryck, kunde inte heller detta påstående styrkas och inget samband med de gällande åtgärderna kunde konstateras i detta hänseende.

(256) Efter meddelandet av uppgifter upprepade parterna att de ökande PET-prisena drabbat konkurrenskraften för exportörer av buteljerat vatten. Det vidgås att de stigande PET-priserna är en av de faktorer som kan påverka konkurrenskraften hos exportörer av buteljerat vatten negativt. Dock kunde inget samband påvisas mellan prisökningen på PET och de ifrågavarande åtgärderna, eftersom PET-priserna främst beror på råvarupriserna, varför påståendet om åtgärdernas negativa inverkan på konkurrenskraften måste avvisas.

(257) Beträffande åtgärdernas påstådda effekt på sysselsättningen, framgick det slutligen av undersökningen att de konstaterade förlorade arbetstillfällena inom användarindustrin främst berodde på produktivitets- och effektivitetsvinster och delvis på en minskning av antalet tillfälligt anställda.

(258) Efter meddelandet av uppgifter ifrågasatte vissa parter detta konstaterande, då det inte ansågs återspegla hela branschens situation. Förutom de resultat som nämns i skäl 254 bör det noteras att den totala sysselsättning som konverterarna uppgav ökade väsentligt, och att inga av dem uppgav att den minskat. Buteljeringsföretagen uppgav att sysselsättningen minskat på grund av ökande PET-priser. Eftersom PET-priserna ökade i hela världen kunde dock inget samband mellan förlorade arbetstillfällen och prisökningar styrkas. Vidare förlorades 90 % av arbetstillfällena enligt användarnas uppgifter vid tre företag. Ett av dem, ett

▼B

kontrollerat användarföretag som stod för en väsentlig del av de förlorade arbetstillfällena, ökade sin volym avsevärt under skadeundersökningsperioden varför förlusterna av arbetstillfällen kan kopplas till ökad produktivitet. De andra två företagen befanns ha bland de högsta lönsamhetsmarginalerna av de samarbetsvilliga tillverkarna i sina segment, och över unionsindustrins målvärde på detta område. Påståendena avvisades därför.

6.4 *Andra argument*

(259) Efter meddelandet av uppgifter gjorde vissa parter gällande att unionstillverkarna inte hade tillräcklig kapacitet för att möta den befintliga efterfrågan. Det noteras att unionsindustrin utnyttjade 86 % av sin produktionskapacitet under översynsperioden, och hade tillräcklig extra kapacitet för att täcka den totala inhemska PET-förbrukningen. Dessutom fortsätter och ökar importen från andra länder, både med och utan handelspolitiska skyddsåtgärder. De gällande åtgärderna har löpt ut för Sydkorea och har upphävts för import av den berörda produkten från Malaysia och Indonesien. Vidare kan återvinningsindustrin utgöra en ytterligare källa till PET för att möta efterfrågan i unionen. Således ansågs inte användarnas påstådda problem på grund av påstått otillräcklig produktionskapacitet i unionen styrkta.

(260) Efter meddelandet av uppgifter gjorde vissa parter gällande att inget avseende hade fästs under bedömningen i denna översyn vid den påstådda samlade negativa inverkan av åtgärderna på den berörda produkten. Som svar på detta argument kan anföras att utjämningsåtgärderna enbart upphäver den konstaterade subventioneringens skadliga effekt. Det visades inte att det skulle föreligga någon ”ackumulerad” inverkan. Tvärtom fortsätter importen från länder för vilka åtgärder gäller, trots åtgärderna, och volymen ökade till och med under skadeundersökningsperioden. Dessutom finns importvaror från länder utan åtgärder tillgängliga med en stigande tendens och i väsentlig omfattning. Parternas argument avvisades därför.

7. **Slutsats om unionens intresse**

(261) Utökningen av utjämningsåtgärderna till att även omfatta import från Indien skulle sammanfattningsvis utgöra ett tillfälle för unionsindustrin att förbättra och stabilisera sin ekonomiska situation efter de investeringar och konsolideringar som gjorts under senare år.

(262) Det bedöms även att en förbättrad ekonomisk situation för unionsindustrin skulle kunna gynna PTA-tillverkarna, och i mindre utsträckning även MEG-tillverkarna i unionen.

▼B

(263) Några användares ekonomiska situation har försämrats sedan den senaste översynen; i synnerhet har mindre tillverkare av flaskvatten påverkats negativt av bl.a. den senaste ökningen av PET-priset, eftersom de inte kunde överföra ökningen till återförsäljarna i det aktuella ekonomiska klimatet. Unionsindustrins exceptionella pris- och marginalutveckling under 2011 konstaterades dock vara ett globalt fenomen som främst beror på råvaruprishöjningen. Den påstådda befintligheten av högre priser och större marginaler på grund av de berörda åtgärderna konstaterades därför vara ogrundad. Samtidigt fortsätter unionsmarknaden att vara en öppen marknad med befintliga alternativa leveranskällor från andra tredjeländer för vilka inga åtgärder tillämpas.

(264) Mot denna bakgrund har inget direkt samband mellan PET-prishöjningen och de gällande åtgärderna konstaterats. Konverterarnas ekonomiska situation befanns vara stabil trots de gällande åtgärderna. PET-plastens andel av buteljeringsföretagens totalkostnad konstaterades vara begränsad. Inte heller kunde något samband mellan PET-prisvariationerna och åtgärderna konstateras. Därför befanns åtgärderna inte ha oproportionerliga följder för användarna.

(265) Mot bakgrund av alla de faktorer som beskrivits ovan, går det inte att tydligt dra slutsatsen att det inte skulle vara i unionens intresse att bibehålla de gällande utjämningsåtgärderna.

H. **UTJÄMNINGSÅTGÄRDER**

(266) Alla berörda parter informerades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera att de befintliga åtgärderna bibehålls. De beviljades även en tidsfrist inom vilken synpunkter kunde lämnas efter detta meddelande av uppgifter. Alla inlagor och synpunkter beaktades vederbörligt när så var berättigat.

(267) Mot bakgrund av ovanstående analyser bör de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av PET-plast med ursprung i Indien bibehållas i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen. Det erinras om att dessa åtgärder består av specifika tullar.

(268) De individuella företagsspecifika utjämningstullsatser som anges i den här förordningen gäller endast import av den berörda produkten som tillverkats av dessa företag, det vill säga de specifika rättsliga enheter som nämns. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte särskilt nämns med namn och adress i artikel 1.2 i denna förordning, inbegripet enheter som är närstående de särskilt nämnda företagen, kan inte utnyttja dessa satser utan ska i stället omfattas av den tullsats som gäller för ”alla övriga företag”.

▼B

(269) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika utjämningstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt om eventuella förändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. namnändringen eller de nya tillverknings- eller försäljningsenheterna. Om det är motiverat, kommer förordningen i sådana fall att ändras genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

(270) I syfte att säkerställa att utjämningstullen tillämpas korrekt bör nivån för den övriga tullen inte enbart tillämpas på icke-samarbetsvilliga exportörer utan också på de företag som inte exporterade något under översynsperioden. De sistnämnda företagen uppmanas emellertid att, när de uppfyller kraven i artikel 20 i grundförordningen, lämna in en begäran om översyn i enlighet med samma artikel för att få sin situation individuellt granskad.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull ska införas på import av polyetentereftalat med en viskositetskoefficient på minst 78 ml/g, enligt ISO-standard 1628-5, som klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20 och med ursprung i Indien.

2. Följande slutgiltiga utjämningstull ska tillämpas på den produkt som beskrivs i punkt 1 och som tillverkats av nedanstående företag:

Land	Företag	Utjämningstullsats (euro/ton)	Taric-tilläggs nummer
Indien	Reliance Industries Ltd	90,4	A181
Indien	Pearl Engineering Polymers Ltd	74,6	A182
Indien	Senpet Ltd	22,0	A183
Indien	Futura Polyesters Ltd	0	A184
Indien	Dhunseri Petrochem & Tea Limited	106,5	A585
Indien	Alla övriga företag	69,4	A999

3. I de fall varor har skadats före övergången till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller ska betalas därför fördelas vid fastställandet av tullvärdet i enlighet med artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ([1]), ska utjämningstullen, beräknad på grundval av de belopp som anges ovan, minskas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller ska betalas.

([1]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1.

▼M1

_____

▼B

►M1 4. ◄ Om inget annat anges, ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

▼M1

_____

▼B

Artikel ►M1 *2* ◄

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼M1

_____